

035,3N/6,1
F8S

035,3N16,1
F85

7615

Subbarao, Venkata, Tr.
Pranina meddi

7615 4091

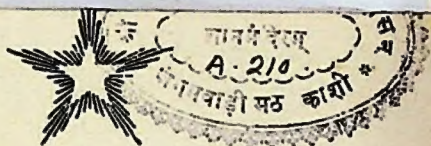
• • • • •

Please return this volume on or before the date last stamped
Overdue volume will be charged 1/- per day.

[illegible]

035,3N16,1 7615
F85

ubbarao, Venkata, Tr.
ramana meddi

ప్రమాణ మెద్ది?

(BY WHAT AUTHORITY?)

స్వామి కృష్ణాజీ

అనువాదకుడు

గుంటూరు వెంకట నుబ్బారావు

వసంత ఇన్స్టిట్యూట్ వారిచే ప్రచురితము

1928

035,3M16,1
F85

SRI JAGADGURU VISHWARADHYA
JNANA SIMHASAN JIYAMANDIR
LIB ARY

Jangamwadi Math, VARANASI

Acc. No.....~~1037~~ 7615

పీఠిక

ఈ గ్రంథమునందలి చిన్న యువన్యాసములు 1927 సంవత్సరమున, హాలెండు దేశమున, ఆమ్స్టర్ డామును “ ఎర్జ్ ” భవనమున “ తారక శిఖరము ” అను పేరుతో జరిగిన తారక సంఘ సమావేశమున శ్రీ కృష్ణాజీగారిచే నొసంగబడినవి. ఆ సమావేశమునకు వేలకొలది మంది తారక సోదరులు వచ్చియుండిరి.

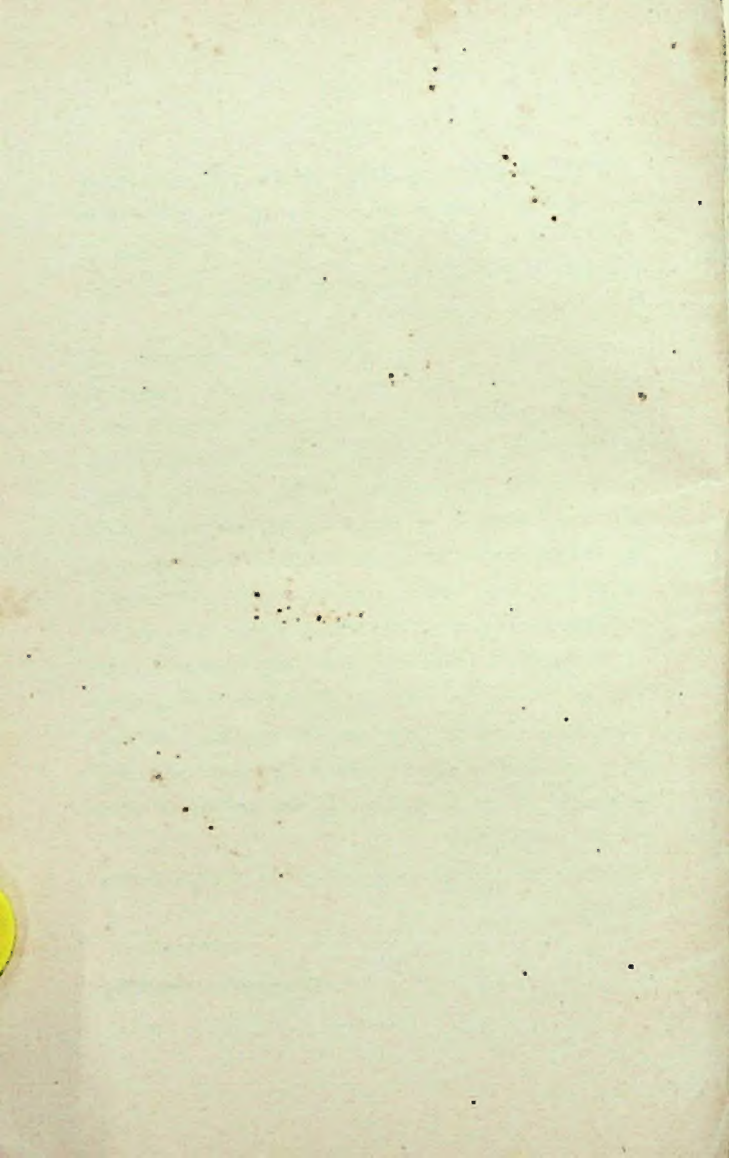
ఆ శిఖరమున ప్రత్యహము సాయంసంధ్యా సమయమున శ్రీ కృష్ణాజీగారు, అగ్ని దేవతాకములగు వేద మంత్రములను పఠించుచు, అగ్నిని ప్రజ్వలింపఁజేసి, యా యగ్నిజ్వాలచుట్టు సమావేశమై యుండిన తారక సోదరులకు ఉపన్యసించుచుండిరి. ఆ యువన్యాసము లారును ఆంగ్లమున ప్రచురింపఁబడినవి. అనేక భాషలలోనికి భాషాంతరీకరణము చేయబడినవి. ఆంధ్రమహాజనుల తుపయోగకరముగ నుండు నట్లు తారకగ్రంథ ప్రచురణాధికారుల యనుమతితో వానిని తెలియించి, దివ్యజ్ఞానదీపికయందు మొదటఁ బ్రచురించి, యిపుడు గ్రంథరూపమున ప్రచురించుచు, ఆంధ్రపాఠక మహాశయాలకు నివేదించుచున్నాము.

శ్రీ కృష్ణాజీగారి యువన్యాసములను ప్రత్యక్షముగ వినిన వారల కును, వానిని ఆంగ్ల గ్రంథమున క్రేడతోఁ బఠించిన వారికిని, గలిగిన యానందము, ఆధ్యాత్మిక ప్రబోధములలో కొంతయైనను ఈ చిన్న పుస్తకమును బఠించు ఆంధ్రసోదరులకుం గలుగు గాక యను తీవ్ర ఆశయముతో నీ చిన్న పుస్తకమును శ్రీ గురు మహారాజు పాదముల కడ నర్పించుచున్నారము.

అనువాదకుడు శ్రీయంత గుంటూరు వెంకట సుబ్బారావుగారు, యలమంచిలి.

(సంపాదకుఁడు)

చిట్టమూరు రామయ్య

స్వామి కృష్ణాజీ

ప్రమాణ మెద్ది?

I

నే నిచట ప్రతిసాయంత్రమును జెప్పబోవు నాపన్యాసములలో మీకు మార్గమును గనపరచి, మీయందలి గొప్పతనమునకును, బౌద్ధార్యమునకును మూల మెద్దయో, యా స్థానమును మీరు స్వయముగా కనిపెట్టుటకు, మోక్షమును, ఆనందమును బొందుటకు మీకు గలిగిన యాకాంక్ష, కోరిక యెచ్చట ప్రారంభమైనదో దానిని మీరు స్వయముగా కనిపెట్టుటకు, తీవ్రంతరమును మీకు కలిగించుటకు ప్రయత్నింతును. అయితే, అట్లు జేయుటకుముందు, మోక్షము, ఆనందము అనిన నా యభిప్రాయ మేమో మీకు బోధపరచుటకుముందు, మీ యభిప్రాయములను పూర్తిగా వెనుకకుజెట్టి, నా తలంపులతోను, భావములతోను, ఏకీభవింపుడని కోరుచున్నాను. అట్లు చేసినయెడల నా యభిప్రాయ ప్రకారము మోక్షమనగా నేమో ఆనందమనగా నేమో మీకు తెలియును. మీ కాలోచనజేయుట సులభమై, మీరు మీయంతరంగములలో లోతుగా దిగి జూడగలుగుటకై, మీ కొక కథను జెప్పుచున్నాను.

పూర్వ మొకప్పుడు, చాల గొప్పదియైన జ్వాల యొకటి యుండెను. అది అత్యున్నతమై, ఆకాశము నంటుచుండెను. ఆ జ్వాలనుండి యనేకములు మిణుగురులు బయలుదేరెను. వానిలో నొక మిణుగురు నుండి యొక మానవుడు పుట్టెను. ఆ మానవుని, ప్రస్తుతము, కృష్ణ

మూర్తి యని పిలువము. నే నా కృష్ణమూర్తినిగురించి బాగుగా తెలుసుదును, గనుక ఈ కథ నెత్తుకొంటిని. ఆతనిగూర్చి నేను అభిమాన రహితముగ నిచట విమర్శింప బోవుచున్నాను, గనుక, మీరుగూడ నట్లే జేయుడని కోరుచున్నాను. మరియు, నేను కృష్ణమూర్తిని గురించి యెట్లు అభిమానము లేక విమర్శింప బోవుచున్నానో, మీరు గూడ మిమ్ముల నంత అభిమానరహితముగా విమర్శించుకొన గలిగి యుండుటకై, మీ వ్యక్తిభావములను పూర్తిగా విడిచిపెట్టుడని కథ ప్రారంభించకముందే హెచ్చరించుచున్నాను.

ఆ విలుగురు, అనేక యుగములలో, అంతములేని కాలపరిణామమున, మానవుడాయెను. మొట్ట మొదట, ఆ మానవు డనాగరిక స్వరూపుడై యుండెను. అనాగరికు లందరినలెనే యాతడును స్థూలశరీర వాంఛలను దీర్చుకొనుట యొక్కటియే కోరికగలిగియుండె. ఈ స్థూల శరీరవాంఛలను, సుఖములను ఆతడు లోబడిపోయెను. అతని కి జీవితము యొక్క యునికి, యుద్దేశము, పర్యవసానము, అన్నియు నీ స్థూల శరీరసంబంధములైన కోరికలను దీర్చుకొనుటయే యైయుండెను. అనేక జన్మములలో నాతడు కొంత తెలిసికొనెను; కష్టములనుపడెను; వస్తువులను సంగ్రహించుట, సంగ్రహించినవానిని కాపాడుకొనుటయు, నేర్చుకొనెను; ప్రతివస్తువును తనకొరకై సంపాదించుట నేర్చుకొనెను. అధికములను అనేక వస్తువులను సంపాదించినగాని, అనేక వస్తువులను దాచుకొనినగాని యాతనికి సంతుష్టి కలుగలేదు. ఆత డజ్ఞానమునెడి శీతకాలమందుండెను; పరిపాకమున బాల్యదశలోనున్నంతకాలమును, తన శరీరవాంఛలను దీర్చుకొనుట, శరీరసుఖముల ననుభవించుట, యనున దొక్కటియే వాని జీవితోద్దేశమై యుండెను. కాని కాలముగడిచిన కొలదియు, కష్టముల ననుభవించుటద్వారా, చులధర్మములను, అందరి క్షేమముకొరకును ఏర్పడిన ధర్మములను, తెలిసికొని, ఆ ధర్మముల

ననుసరించి, సత్యమును కాశ్యపమునైన దేవో వివేచనచేయ నారంభించెను. మొట్టమొదట ఆ ధర్మముల నుల్లంఘించి, దుఃఖము పాలగుటతో ప్రారంభించెను. తరువాత, ననేక జన్మములలో, నట్టిదుఃఖముల నల్ల ననుభవములను సంపాదించి, తుదకు నాగరికుడాయెను. అనేక యుగములలో, కాలముగడిచిన కొలదియు, సంవత్సరములకొలది దుఃఖముల ననుభవించుచువచ్చి, మానవకోటియొక్క సుఖమునకు తేమమునకు అత్యవశ్యకములని లోట లనుకొనుచాటి నన్నిటినుండియును తప్పించుకొన గోరి, జ్ఞానమునకై యన్వేషించెను. ఎందువలన ననగా, ఆతడు "నే నెక్కడకు బోయినను, ఎక్కడవసించినను, దుఃఖమే కనబడుచున్నది; నా వెలుపలను, లోపలను అల్లకల్లోలముగానున్నది; దానినుండి తప్పించుకొనుటకు, ఈ బంధములనుండి, ఈ దుఃఖముల నుండి, తప్పించుకొనుటకు బయలుదేరి, కాశ్యపనస్తువును, స్థిరమైనవస్తువును కనుగొనుటకై సంచారముచేయవలెను" అని గూత డనుకొనెను.

తన సుఖమునకు, తన యనురాగమునకు, తన ప్రేమకు, తన గూరాధనకు, నాత డిరులపై నాధారపడ జొచ్చెను. ఆతడు కాశ్యప పైన సత్యముకొరకు వెరుపటలో, దేవాలయములలోను, కర్మకలాపములలోను, యజ్ఞ వేదికల (అథవా పూజాశీకముల) చెంతను, ఇంకను పరిచ్ఛిన్నములును, బంధకరములునగు నితర విషయములలోను చిక్కుకొనిపోయి, తన్నుదా నెరుగబాలకపోయెను. కాని, వానికి తృప్తి కలుగలేదు, నిరంతరమును ఆ విషయములతో పోరాడుచునే యుండెను. పర్యవశిరమునకు గొనిపోవుమార్గమున కిటుప్రక్కల నున్న ఆలయములలో నుండి బయటపడవలెనని, యాతడు కోరుచుండెను. తాను పూజించు విగ్రహమున కాధారముగ నేమున్నదో, తనయెదుట నుండుబడిన, అనేక జన్మములనుండి తాను పూజించుచున్న, గూ-విగ్రహముయొక్క కండ్లను, మనస్సునకును మూలము వీ మున్నదో,

చూడవలెనను కోరిక యతనియం దతి గాఢమాయెను. ఆ ప్రతిమ యొక్క కండ్లకును హృదయమునకును చెనుక నేమన్నదో తెలిసి కొనుట కాల దతివిస్తారములకు కష్టములను, గొప్ప ఆకాభంగములను, గాఢమైన యాకాంక్షలను అనుభవించెను. అనేక జన్మములలో నిష్ఠల నవలంబించి, దేహమును తోర పెట్టి, ఉపవాసములతోమాడి, కొంచెము కొంచెముగ స్థూలదేహము నాతడు వశపరచుకొనెను; తనదేహమును వశపరచుకొనుచున్నప్పుడే, రాగములను మనస్సునుగూడ వశపరచుకొనుటకు సాధనచేయుచుండెను. మనస్సును, రాగములను పరస్పరము నహాయపడనియెడల, ఒకటితో నొకటి యేకీభవించునయెడల, పరస్పరము ఆనుగుణ్యము గలిగియుండనియెడల, విరసము గలుగును. సౌమ్యము ఉండదు.

ఒక జాలరి చేపలను బట్టుటకై సముద్రములోనికి బోవునట్లు, ఆతడు అనుభవములను ప్రోగుచేసికొనుటకై సంసారములోనికి దిగి, ఆ యనుభవములను ప్రోగుచేయునపుడు, తన వలలో తానే చిక్కుకొని, ఆ యనుభవము లన్నిటికిని సారమైన జ్వాలలో బ్రవేశించుటకై, స్వేచ్ఛను బొందుటకై, ఆ యనుభవము లనెడి చలలోనుండి తప్పించుకొనవలసి వచ్చెను. మొదట విజయగురు రూపమున జ్వాలలోనుండి వేరైవచ్చి, యిప్పుడు కృష్ణమూర్తిగా మీ రెరుగు వ్యక్తి, గొప్పయనుభవముల ద్వారా కొంచెము కొంచెముగా తిరిగి యా జ్వాలతో నైక్యము పొందగలిగెను.

ఈ కథనెందుకు చెప్పితివనగా, సాధారణముగా నట్లాక వ్యక్తి ప్రత్యేకించి సంసారమున నడుగెడిన తరువాత, నేర్చుకొనవలసిన సంగతుల నన్నిటిని నేర్చుకొని, జీరిత మొసంగగల యుపదేశములనన్నిటిని గ్రహించి, మోక్షమును ఆనందమును గాంచుట సాధ్యమగుటకు ముందు అనేక యుగముల కాలము పట్టుచు. అయితే, ఇప్పుడిచ్చటను మీరంద

రును ప్రియతముని సమక్షమున నున్నారు. ఆయన మీతో నున్నప్పుడు కాలప్రమాణము నశించును. కనుక మీలో ప్రతివారికిని, ఇప్పుడే యా మోక్షముయొక్క, ఆనందముయొక్క దృష్టి సాధ్యమగును; అందర కును గమ్యస్థానమైన దానిని దెలియుటకై, మీ రన్ని విధములగు దుఃఖములను, కష్టములను, విచారములను, సంతోషములను అనుభవించ నక్కరలేదు. నది పుట్టగానే తన గమ్యస్థానము సముద్రమని యెరింగి, దానిలో బ్రవేశించుటకై, పూనికతో నెట్లు పనిచేయునో, అట్లే మీరును, సంసారములో బ్రవేశించినదియొడలు, మానవకోటికంతకును గమ్యస్థానముగ నియమింపబడిన స్థానము నెరింగి యుండవలెను.

నేను మీపై నొక ప్రమాణమును బడవేయవలయుననిగాని, నేను చెప్పనదిల్ల మీరు స్రుద్ధిగా నమ్మవలయుననిగాని, మీరొక ప్రత్యేక వ్యక్తికి భక్తిసలుపవలయు ననిగాని, యీ సంగతులు చెప్పుటలేదు. మీరు ప్రియతమునితో నేకమైనప్పుడు, బావలలో జేరిపోయినప్పుడు, మీరటనుండి తిరిగి బయటకు జని, మీకు ప్రాప్తమైన ముక్తిని ఆనందము ను ఇతరులకు గూడ నొసంగగలుగుదరనియు, ఆకలిగొన్నవారికి కాళ్విత మైన యానందమును ఇయ్యగలుగుదురనియును, దుఃఖమునెడి, చెరలో బంధితులై యున్నవారికి మోక్షదర్శనము నొసంగగలుగుదురనియు, మీ కి సంగతులను తెప్పచున్నాను. అయితే, మీరామోక్షమును, ఆనందమును, ఇతరుల కొసంగగలరు, చూపగలరు, గాని, దానిని వారు పొందవలె ననిన, నందుకు వారే ప్రయత్నించవలయును. ఎందువలన ననగా, చెట్టును నరికినట్లు ప్రమాణమును నరికి వేయవచ్చును; ధూమిలోనికి లోతుగా బాతి, స్థిరస్థాపితమైన వేళ్లు లేనియెడల మీచెట్టు చచ్చిపోయి, తిరిగి క్రొత్తచెట్టునుదెచ్చి పాతవలసినవచ్చును. కాని వేళ్లు బాగుగా స్థిరపడిన యెడల, చెట్టు తిరిగి చిగిర్చి, చిగుళ్లు, మొగ్గలు, ఎత్తి, నీడనిచ్చును. ఈ ముక్తిని గురించి, ఆనందమునుగురించి, చెప్పచున్నపుడు, మీతో

నిప్పుడు మాట్లాడుచున్న స్వక్తినిగురించి యోచింపక, మీ యంతరంగమున లోతుగా బ్రవేశించి, అత్మపరీక్ష చేసికొనుడని మిమ్ముందరను హెచ్చరించుచున్నాను. నేను అనందమును కనుగొంటిని గనుక, నా కాంతిని, ప్రసన్నతను కనుగొంటిని గనుక, నేను నా ప్రియతమునితో నేకమైతిని గనుక, మీరుగూడ నట్లు కేయుడని కోరుచున్నాను. అట్లు చేయవలయుననిన, అనగా, మీరును ప్రియతమునితో నేకము గావలయుననిన, మీకు బలమైనట్టియు, నిర్మలమైనట్టియు, హృదయమును, స్వచ్ఛమును, కాంతమునైన మనస్సును ఉండవలెను.

సూర్యుడు అన్నివస్తువులపై, చిన్న సాదృశ్యమైన మహావృక్షముపైని గూడ సమానముగా ప్రకాశించి, వాని పురోవృద్ధికి లోడ్వడునట్లు, ప్రియతముడు మీ చెంతనున్నప్పుడు, మీరు పరిణామమార్గమున నేయవస్థయందున్నను, మీరు పూర్తిగా నభివృద్ధి నొందుదురు.

ఒక బ్యాలనుండి మిణుగురువలె బయలుదేరి, క్రమముగా ననుభవములను సంపాదించుకొని, తుదకు భిన్నాత్మభావము నశింప నా బ్యాలలో దిరిగి ప్రవేశించుటయే సంసారోద్దేశ్యమై యున్నది. ప్రియతమునితో నేకము గాగలవాడే సుఖవంతుడు; ఏలయన, నాడు దప్పి గొన్న వారికి, ప్రాణజలము నీయగలడు.

కనుక, మిత్రమా! అనందమును బొందుటకు నీ స్వప్రయత్నముపైనే యాధారపడుము. కాని యితరులపై నాధారపడరాదని మొట్టమొదట నుండియు నెరిగియుండుమని కోరుచున్నాను. నా ప్రియతమునితో నేకమగుట యొక్కటియే నా యాకాంక్ష, అదియే ఆదినుండియు నా జీవితోద్దేశ్యము, కనుకనే, నేను కృతార్థుడనైతిని. ఇప్పుడు, మీ ప్రియతముడు మీ చెంతనున్నప్పుడు, మీకా ముక్తిదర్శనము లభించుట సాధ్యమైయున్నప్పుడు, ఆ దర్శనమును గ్రహించి దానిని మీ హృదయములలోను మనస్సులలోను స్థిరముగా నుంచుకొనుట సాధ్యమై యున్న

ప్పుడు, మిమ్మును ప్రయతమునినుండి వేరుచేయు నాటకముల నన్నిటిని
త్రోసి పుచ్చి, నాశనముచేసి, ఆయనతో నైక్యముగడని కోరుచున్నా
ను. మీ భావములు చాలినంత బలముగను, గాఢముగను నున్నయెడల,
మీకిది గొప్ప యపకాశము, మీరు కృతార్థులగుట కిది గొప్ప తరుణము.

అనందమును, యుక్తిని పొంది స్థిరముగా మీయందు వాని నుంచు
కొని, యచటనుండి బైటకు బోయినపుడు మీరు మీ యనుభవజనితమైన
ప్రమాదముతో మాట్లాడుటకు తగిన బలమును, శక్తియును, మీయందే
యున్నవి మీకు కనపరచుటయే నా యుద్దేశ్యము.

II

నేటిసాయాహ్నమున నేను ఉద్యానములో దిరుగుచుంటిని. అచ్చట పుష్పములు పూర్తిగా వికసించియుండెను. ఒకవరుస ననేక విధములైన పుష్పములు పూచియుండెను. ప్రతిపుష్పము తన జన్మము యొక్క పూర్ణవికాసమును, సాధల్యమును పొంది లోకమున మానవున కానందమొనగూర్చుటకై వికసించి, తన విధాయకధర్మమును నెరవేర్చుకొనెను. రాగుగ వికసించి, కమ్మనితావులను పెదజల్లి, పొంద ర్యాభిలాషలుగవారల కా సువాసలను బంచిపెట్టుట కాపుష్పము లొక వేనవియంతయు వేచియుండెను.

ఆ విధముగానే మానవుడు ప్రతిదేశములోను ప్రతిచోటను, తన జన్మసార్థకత్వముకొరకై యంతటను వెళుకుచున్నాడు. ఆత డాసార్థక తను రాజకీయ, సాంఘిక, ఆర్థిక, వ్యవహారములద్వారా పొందుటకు, ఆనందముద్వారా తాను పురోవృద్ధి నొంది వికసించుటకు ప్రయత్నించు చున్నాడు. లోకమునందలి జనులు—ప్రాచ్యులు, పాశ్చాత్యులు, పచ్చరంగువారు, నలుపు, తెలుపు, ఎరుపురంగువారు,—అందరును గూడ ఆనందమునకైయే ప్రయత్నించుచున్నారు. రేఖాత్రమైనను దుఃఖముతో కలియని యానందము, కాశ్వరము, నిశ్చయమైన యానందము, సంపాదించిన యనుభవములన్నిటికిని పర్యవసానమైన యానందము అందరకును జన్మహక్కు, అందరకును గమ్యస్థానము. అట్టి కాశ్వరమును, నాశరహితమునగు ఆనంద మున్నది; కాని దానిని యకాశ్వరములగు దుఃఖపరంపరలద్వారానే పొందవలయును.

నీ వెక్కడనుపోయి జూచినను, అక్కడ మనుష్యులు నశ్వరములైన వస్తువులద్వారా ఆనందమును బొందుటకు ప్రయత్నించుచున్నారని గానవచ్చును. తూర్పుననైనను, పశ్చిమముననైనను, అందరు నొకే విధముగ బాధపడుచున్నారు. అందరకును ఒక్కవిధముగ దుఃఖములే, ఒక్కవిధముగ కష్టములే, ఒక్కవిధముగ కోరికలే, ఒక్కవిధముగ యాతనలే. అందరును తమలోపలనే యున్న యా కాశ్వతానందము కొరకే వెతుకుచున్నారు. మానవుడు కాశ్వతమైన ఆ యానందము కొరకు, ముక్తిరూపముగ నా యానందముకొరకు, ఘోరవిషయములలో బెడకుచున్నాడు. వాని కాకలియైనప్పుడు కడుపునించుకొనుటకు ప్రయత్నించును. దుఃఖితుడైనప్పుడు తన్నుతామరచి పోవుటయే సుఖ మనుకొనును. ప్రపంచమును విడిచి, నవప్రాంతముల నేకాంతవాసముననున్న సన్నాస్థి యానందమునే గోరుచున్నాడు; నిర్మాణముడు, లలితకళాకోవిదుడు, మేధాసంపన్నుడు,—అందరును, కాశ్వతమును, కాలమునకశ్రీతమును, బలకరమును, కష్టములు దుఃఖములు సంభవించినప్పుడు భరించుటకులేనిన వీర్యము నొసంగనదియు, నగు నానందమునే గోరుచున్నారు. అయితే కాశ్వతముగ నానందమునకై వెతుకుటలో వా రకాశ్వతములయిన విషయములలో బడి చారితప్పిపోవుచున్నారు. నాశనమొందు ఆనందమువలన నేమి ప్రయోజనము? మరుక్షణమున మాయముగ సౌఖ్యము నొక్కక్షణ మనుభవించినంత మాత్రమున నేమి యుపయోగము? నీవు నిర్మించునది యొక్కక్షణ మాత్రము సౌఖ్యమిచ్చునదైనయెడల, నీ నిర్మాణము నశించినచెనుక నిక దానివలన నేమి లాభము?

మీ రెక్కడను పోయినను, మీరెక్కడ సంచరించినను, అక్కడ నెల్ల కాలముగను, నెప్పుడిగను నిశించి, ఆనందసామ్రాజ్యముతో నేకమై యుండదగిన యొక నిలయముకొరకు బెడకులాడుటయే గనబడును.

ఆ యానందముకొరకు బ్రయత్నించుటకును, దానిని పొందుటకును, అనేకమార్గములున్నవి. కాని, యెవ్వ రే స్వభావముగలవారైనను, ఎవ్వ రేమాదిరివారైనను, అందఱును చేరవలసిన గమ్యస్థాన మొక్కటియే. ఈ లోకమున సేవ్యాపారము చేయువానికైనను ఆనందము, ముక్తియే గమ్యస్థానము. ఒక్కసారి నీ వా గమ్యస్థానమును తెలిసికొన్నయెడల, దానిని పొందుటకు అనిర్థములగు నస్తువులను, దుఃఖలేక మంటినంత మాత్రమున తొలగునస్తువులను, అన్నిటిని నీవు విడిచిపెట్టుదువు.

తనలోనున్నదని తానెరింగిన యా సామ్రాజ్యముకొరకు వెళుచువాడు ఏ దేశమువాడైనను, ఒకపూవుపైనుండి యొకపూవుపై కెగరుచు, లేక ను కూడచెట్టు సీతాకోక చిలుకవంటివాడని తెలియవచ్చును. వానిదృష్టి యెల్లప్పుడును బహిర్గతమై, బాహ్యప్రపంచమునందే ఆ యానందమును, ఆ సౌందర్యమును, ఆ సుఖమును, ఆ ముక్తిని, కనుగొనవలెనని వాడు ప్రయత్నించుచున్నాడు. అట్లు వాడే వారూ ప్రపంచమున భ్రమించుచు, మఱోజిక్కుకొనినట్లు అసర్వప్రపంచమున జిక్కుకొని, తత్కారణమున కర్మమును జేయ నారంభించును. వాడెట్టి విత్తులు నాటునో యట్టి పంటయే ఫలించును. వాడు చేయు పను రెట్టివైనను, వానికి అనుగుణములగు ఫలములే కలుగును. వాడెందునుండి తప్పించుకొన జాలడు, కనుక వా డా యశాశ్వతవిషయ ప్రపంచములో దగుల్కొని, ఒకదుఃఖమునుండి యింకొక దుఃఖమునకు, గొప్పదుఃఖమునుండి యింకను గొప్పదుఃఖమునకును, కొద్ది సుఖమునుండి గొప్ప సుఖమునకును, తిరుగుచున్నాడు. దుఃఖమునందును, అనిర్థముగు సుఖమునందును, వాడు బద్ధుడై యున్నంతవరకు, నిర్థసుఖముగల యా సామ్రాజ్యమునకుఁ బోజాలడు.

చీకటులతోను నాకేనముతోను గూడియున్న యీ వ్యక్త ప్రపంచమున ఆనందసామ్రాజ్యము ఉండదు; మీలో ప్రతివాని యంతరంగ

మందున్నది; కనుక మీరంతర్ముఖులై, మీ యంతరంగమందే యా సామ్రాజ్యముకొరకు చూడవలెను. పరిణామమునందు మీ రే యవస్థ యందున్నను, మీ కెట్టి దుఃఖములు కష్టములు గలిగియున్నను, ఆనంద సామ్రాజ్యము, మీలో ప్రతివాని యంతరంగమందును, పూవులో తావియున్నట్టు, పూవులో దైవత్వమడగియున్నట్టు, ఉన్నది. మీ యంతరంగమున నొక్కసారి మీరా సామ్రాజ్యమునుఁ గనుకొనిన యెడల, నిక మీరా సత్తునుండి వెడలి యసత్తునకు (స్వేచ్ఛగా) బోవు చుండగలరు.

మానవకోటి కంతకును గమ్యస్థానము ముక్తి, ఆనందము, అని మీకు స్పష్టమగుటకు, మీ కొక యుదాహరణమును జూపుచున్నాను. అస్తం గతుడగు సూర్యుని తుదికిరణములు ప్రసరించుచున్నట్టియు, అంతముగు చున్న పగటి కోభతో నిండియున్నట్టియు, నొక పర్వతాగ్రము నూ హించుకొనుడు. ఆ పర్వతముపై ననేక యంతరువులును, అనేక చలన పందిళ్లు నున్నవి. ఆ పందిళ్లలో ప్రతిపందిలియును, తన క్రింద తేరి యందున్న దేవతను బూజింపుమని నిన్నాహ్వనించుచున్నది. ఆ యాహ్వానమునుగొని, మానవుడు తన గమ్యస్థాన మింకొకటి యున్నదని యెరిగియు, నా పందిట్లో బ్రవేశించి, యచ్చట కాలమంతయు సంతో మముతో స్మరణపుచ్చుచు నిలచి, తనను సంసారమున బంధించు కర్మ మును ప్రోగుజేసికొనుచున్నాడు. వాడు పర్వతాగ్రమును జేరుటకు రేగింతబలమును, ఇచ్ఛాశక్తియును లేనివాడైనయెడల, ప్రతియంత రువు నతిక్రమించుచు, ప్రతిపందిటిలో విక్రాంతి గైకొనుచుండవలెను. ఆ యిచ్చ, ఆ మనోనిర్భయము, ఆ కార్యదీక్ష, సంపాదించుటకు వా డంతర్ముఖుడై యందున్న సద్వస్తువును చెలిసికొనవలెను.

మీలో ననేకు లొక ప్రతిమను బూజింతురు. ఆ ప్రతిమకు జీవము వచ్చినయెడల, దానికి జీవమురావండిన బాగుండు ననుకొందురు. ఏం

యన, నశించుదానిని, తుక్తునియలుగ చింపబడగల పటమును పూజించు వద్దనియును, అంతర్ముఖు లగుడనియును అది యపుడు మిమ్ములను కోరును. అంతర్ముఖులై, సత్యసామ్రాజ్యమును, సత్సామ్రాజ్యమును, ఆనందసామ్రాజ్యమును, మోక్షసామ్రాజ్యమును, అక్కడనే జూడుడని యా ప్రతిమ మిమ్ములను కోరినయెడల, మీ కది కష్టముగ దోచును ; ఏలయన, దానికొరకు ఆలోచన చేయవలెను ; దానికొరకు శిక్షనొంద వలెను, ఆత్మపరీక్ష చేసికొనవలెను ; ఆత్మ విమర్శనము జేసికొనవలెను. ఇనన్నియును జేయుట కొప్పుకొనువారు మీలో బహు కొద్దిమంది మాత్రమున్నారు. మిమ్ముల నా పర్వతాగ్రమునకు గొనిపోవుట కొక యింద్రజాలము కావలె నందురు. ఉఱుము లుఱుముచు, మెఱుములు మెఱుముచునుండ, నా మధ్య నెచడో యొక దివ్యపురుషుడు డటాలన ప్రత్యక్షమై, యేదోయొక మందు నిచ్చి మిమ్ములను తన యద్భుత మహిమచలన, పరిగుడ్డపరచి, పర్వతాగ్రమున కొక గంతువేయుటకు తగినంతబలము నీయవలెనని యెదురుమాచుచున్నారు.

కాని, మిత్రమా, సత్యము నీలోనే యున్నది. ఆ సత్యమును నేను కనుగొంటిని, దానితో తాదాత్మ్యము నొందితిని, నా హృదయమున నేనును నా క్రియతముడును ఒక్కటియై యున్నాము, గనుక, నీవును నీ హృదయమునందు, మనస్సునందును ప్రవేశించి, యచటి కాంతమును, నెమ్మదిని కనుగొనుటకై, కవాటబంధముల నెట్లు దఱవనలయునో జెప్పుచున్నాను. కాని, దుఃఖమునగా నేమో, కష్టపడుట యనగా నేమో, యిక్కట్లుపడుట యనగా నేమో, అకాశ్వత సుఖములేవో, కాశ్వతసుఖము లేవో, నీ వెరిగియుండవలెను. అనుభవమునలన జ్ఞానమును, నిర్మలహృదయమునుండి యెఱుకయును గలుగును. అనుభవము లేకున్నను, హృదయ మెరుంగుట కిష్టపడకున్నను, నీ నా కొండ మీదికి బోవుమార్గమునకు ప్రక్కలనున్న పందిళ్లలో చిరకాలము

నిలిచియుండువు. నీలో ప్రియతము దుండుటచేత, ఆ పండిళ్లన్నిటిని విడిచి, నీవే యా ప్రియతముడవు కాగలవు.

ప్రస్తుతకాల మహాత్మ్య మదియే. అట్టి యెండకాలపు దినములు, మీరు (అనుభవములనెదు) ఫలసాయమును పూడజెట్టుకొనగల దినములు, మీ యిండ్లను నిర్ధపరచుకొని, నకలనస్తువులను సర్దుకొని, అతిథిని సత్కరించుటకు సిద్ధముగ నుండగల దినములు, బహు కొద్దిమాత్ర మున్నవి. నీవే ఆ యతిథి వని,—నీవే మహనీయుడవై, మహాత్మ్య యుతుడవై, పరిపూర్ణుడవై అతిథివైతివని—నీకు తెలియును. ఒక్క సారి నీ వాయనను నీ హృదయాంతరాళమున గనుగొని, నీ మనస్సులో స్థిరముగ స్థాపించుకొని యున్నయెడల, నిత్యమను నానందసామ్రాజ్య మును, హృద్దులులేని మోక్షమును ప్రవేశించిన వాడవే.

కనుక, ఆనందము, మోక్షము కావలయువా రంతరంగమున జొచ్చి విహరించి, వెతికి, తమ సామ్రాజ్యమును తామే కనుగొనవలెను. వారా నిలయమును గాంచినంతనే, యందరకును అదియే సామ్రాజ్యమని కను గొందురు—ఏలయన, అందరును వెతుకుచున్నారు, అందరును కష్టముల నొందుచున్నారు, అందరును దుఃఖిభరితు లగుచున్నారు. ఆ నది మూలమునందలి నీరు బ్రాగినవారు, అనుభవజనితమగు జ్ఞానమును వృద్ధి చేసికొన్నవారు లైతికేగి, కష్టములవలన బాధపడుచున్నవారికి ముక్తి స్వరూపమును నా కాశ్వతానందము నొసంగగలరు.

III

ఈ సాయంత్రము నే జెప్పబోవుమాటలను మీరు శ్రద్ధతో విని, వానియొక్క యర్థమును పూర్తిగా గ్రహించి, దానివలన మీ మనస్సు నందును, హృదయమునందును గూడ యవధారణ గలుగవలయునని గోరుచున్నాను. నేడు సాధ్యమయిన యెడల, మిమ్ములను నా మనస్సులోనికి, నా హృదయములోనికి గొనిపోయి, నా స్వప్నము లెట్లు సిద్ధి పొందినవో, నెమ్మదిని, కాంతిని—ఆనందమును ముక్తిని ఒసంగ కాంతిని—నే నెట్లు గాంచితినో, నా ప్రియతమని జూచి, ఆయనను నావానిగా జేకొను భాగ్యము నాకెట్లు లభించినదో, మీకు చెలియ జేయగోరుచున్నాను. మీరీ విషయమై పూర్తిగా గ్రహించుటకై, నన్ను ప్రమాణముగా గైకొనవలదని నేడుకొనుచున్నాను; ఏలయన, మీరు నన్ననుసరింతురేని, మిమ్ములను మీ హృదయములోనికి గొనిపోయి, యచ్చట మీరు నా ప్రియతమనిగూడి, సంశయ లేక మైనను లేక నిశ్చయమగు కాంతిమార్గమున బ్రవేశించునట్లు జేరును. నే జెప్పబోవునది మీరు పూర్తిగా గ్రహించుటకై, మీరు ఈక్షణమునకే గాక, బహుళి, మీ జీవితాంతమువరకును, సత్యమును పాఠ్యైర్కరించు కొనునట్లు నేయనలసియున్నది; సత్యమును గ్రహించినయెడల, మీ పూర్వాభిప్రాయములను, మరియు, సత్యభావమునకును, సత్యగ్రహణమునకును చుట్టును ఈ జన్మమున మీరు కట్టిన ఆవరణములను పడగొట్టగలరు. మిమ్ము అబద్ధదృష్టిగలవారుగను, సత్యముపట్ల విపరీత దృష్టిగలవారుగను జేసిన మీ సంకుచిత స్వభావమును, మీ బంధములను,

మీరు సంపాదించిన, మీ జీవితాంతరార్థములను, వస్తువులను, అన్నిటిని పూర్తిగా నాశన మొనర్చుకొనక యని కోరుచున్నాను. నేను చెప్పబోవు విషయ మరి సుబోధకమైనది—సంకులమును మనస్సునకు బోధపడనంత సరళమైనది. సంకుల హృదయమును, సంకులమనస్సును సత్యమును పట్టుకొని తలక్రిందుకేయును. నేను చెప్పు విషయ మితరులు నమ్మునట్లు చేయుటకుగాని, మీరైన నమ్ముటకుగాని ప్రమాణముగా గైకొనరాదు.

స్వచ్ఛపరచనలసిన కొన్ని విషయములను గురించి, బోధపరచుకొనవలసిన కొన్ని విషయములనుగురించి, యిచ్చుట సమాచేతమైనవా రొకేసులు కొంత బాధపడుచున్నట్లు నాకు తెలియును ! అందుచేత, నిప్పుడు, కేవలము మాటలను గురించి పోట్లాడుట ప్రమాదకరమని మీ కెరిగిందవలెనని నాయుద్దేశము. గొప్ప సత్య మెప్పుడును సులభమును, సత్యమునై యుండును. అట్టి సులభమైన విషయమును గ్రహించుటకు, వీరైన నొక మహిమను జూపవలయునని గోరువా రీ సమాచేతములో, ఈ లోకములోఁ గొందరున్నారు. నే నెవరని తలచుచున్నారో వారినని తాను నమ్ముటకు లేన కొక మహిమను జూపవలెనని నన్నొక రడిగిరి. మీరు సత్యము తెలిసి, గ్రహించుటకంటె తెక్కున మహిమ యేమి యుండగలదు ? ఒకరు మిమ్ములను మీమీ హృదయములోనికి, మీమీ మనస్సులోనికి దోడ్కొనిపోయి, యచ్చుట సత్యమును తెలిసికొనుట యందు మీరు దోడ్పడుటకంటె గొప్పమహిమ యేమికావలెను ? సముద్రమునకు శాంతముగా బ్రవహించుజలములను, ఆ సముద్రమునందల్లకల్లోలముగ నాట్యమాడు జలములను, గ్రహించుటకుగాని, స్వచ్ఛమును సుందరమునకు సులాచిపువ్వును గ్రహించుటకుగాని, నిర్మలాకాశమును, ఆ యాకాశమున నొంటరిగ బరువిడు మేఘమును గ్రహించుటకుగాని యే మహిమ గావలెను ? పరికిలన చేయువానికి, అశ్వేపించు

వానికి, కష్టపడువానికి, లేన యాలోచనలను మార్చుకొనుటకు, లేన చిత్తవృత్తిని మార్చుకొనుటకు, నిరూపణ మేమి కావలెను? అమానుష మగు నొక మహిమను జూచి మోహవిభ్రాంతుడగుటకంటె సత్యమును నమ్ముట కష్టము, సత్యమును అంగీకరించుట కష్టము. నే నిష్కూడొక మహిమను గనపరచగలిగిన యెడల మీరు నన్ను నమ్ముదురు; కాని నమ్మకము అకాశ్వతనస్తువులవలన గలుగదు; మహిమ లకాశ్వతములు గాని నిత్యములు గావు. సత్యమే అనంతము, కాశ్వతము. నేను మిమ్ము ను నా హృదయములోనికి గొనిపోయి, నాకుగల యెఱుకను మీకు గూడ గలుగజేయబోవుచున్నాను, గనుక సత్యము నెరుంగుటకై, మీ సంకీర్ణతలను, మీ సిద్ధాంతములను, మీ తీర్మానములను, విడిచి పెట్టుడు.

ఈ జీవితము నెచ్చటనుండి చూచినచో సాధారణ మానవునికింటె భిన్నముగా జూచుట కనకాశమగునో, అనేకలను వశముచేసికొన్న జీవిత మున కెచ్చటనున్న వశముకామో, ఎచ్చటనున్నయెడల జీవితము నిజ సౌలభ్యముతోను, నిజస్వచ్ఛందతతోను తెలియనగునో, ఆ యున్నత స్థానమును, బొందుట నాకు సర్వప్రాప్తమైనది. ఈ యానందమును, ఈ ముక్తిని పొందుట నాకు సర్వప్రాప్తమైనది. బంధ హేతువులగు ననురాగములనుండియు, సర్వదుఃఖములనుండియు, ఇక్కట్లనుండియు, కష్టములనుండియు, తొలగుటవలననే, విముక్తి నొందుటవలననే, మనకు నిజముగా కాశ్వతానందము లభించును. ఆ యెఱుకను, దప్పికొన్నవారి దప్పిదీర్చగల జీవాత్మతమును మీ కొనంగుటయే నా యుద్దేశము; ప్రజలు నన్నే కేరుతో లిలచినను నేను మీ కా యాత్మతము నొనంగుదును. మీ కొనంగవలయునను తీవ్రమగు నాకాంక్షవలననే, మిమ్ములను నా హృదయములోనికి గొనిపోయి, నాకుగల యెఱుకను మీ కొనంగుదును. ఇతరులను వారి కష్టములనుండి, వారి తప్పుద్రవ్యముండి, వారి

యల్పశ్రమమునుండి, వారి పరిచ్ఛిన్నములనుండి, వారి స్థిరాభిప్రాయముల నుండి, విముక్తులజేయగల కాశ్యతానందము నితరుల కొనంగటయందే సత్యమున్నది. నాయొద్ద నానందముయొక్క నిధియున్నది గనుక నే నితరుల జేయగలను. మాటలను గురించి మనము పోరాడవలదు, అభిప్రాయభేదముల నందవలదు. మీరు బాధపడుచున్నారు, నేను కనుగొనిన సత్యమును మీరు కనుగొనట కాకాంక్షతోనున్నారు, మీరీ జననమరణ చక్రములో తగుల్కొని దాని బంధములనుండి తప్పించుకొన గోరుచున్నారు, గనుక, మీరా సత్యమును తెలిసికొనుటయే ముఖ్యమయినది. ఆ సత్యమును మీకొనంగువా రెవరైనదియు ముఖ్యము కాదు ; విముక్తును మీరు తెలిసికొనగల, ఆ యానందసామ్రాజ్యమును కనుగొనగల, పర్వతాగ్రమున కెక్కుటకు సహాయమొసంగు నెఱుక మీకు గలుగజేయువా రెవరైనదియు ముఖ్యముకాదు. మీరు కృష్ణమూర్తియొక్క దేహాత్మను పూజించినయెడల, దానియందు మీ కనురాగము కలిగినయెడల అనిత్యమైన యా దేహాత్మస్వరూపము నశించును గనుక మీరు బాధపడుదురు. అటుగాక మీరు సత్యము నుపాసించురేని, ఆ సత్యములో జేరిపోవుదురు. మీరు సూర్యాస్తమయమును చూచినపు డా శోభ మీకు సర్వైశ్వర్యన నియమములను, పద్ధతులను, కాస్త్రములను, సంప్రదాయమును ఈయదు. కాని మీరా శోభయందు జేరిపోయినయెడల, నిక నెన్నటికిని మీరు కాస్త్రములు, పద్ధతులు, జీవితవిధానములు, ప్రవర్తన నియమములు మొదలైనవానిని గురించి తొందరపడనక్కరలేదు. ఆ యెఱుక గలిగినయెడల, అనిత్యవిషయము లనెడివలలో, నిరర్థకములగు సంకుల విషయము లనెడు వలలో దగుల్కొనరు.

నే నీ విషయములను జెప్పుటలో మీకు నేను ప్రమాణముగా నుండవలెనని నాయుద్దేశ్యముగాదు ; మీయొక్క మాహాత్మ్యమును గురించియు, మీ బలమునుగురించియు విముక్తును నమ్మించుటకును, మీరు

కామ్యసిద్ధిని బొంది యితరుల కిచ్చుటకొరకు మీ కోరికలను పెంపొందించుటకును, చెప్పచున్నాను. నేను వీరినైనను, వారినినను, నే నెవరినని చెప్పుకొనుచున్నానో వారిని యైనను, కాకున్నను, అది యంత విశేషమైన సంగతికాదు. నే నేదియైనను, అది నాతోనే యుండును ; నేను కాకున్నది నాయొద్దనుండి రాలిపోవును. నాకు ప్రాప్తించినది, నాయొద్దనున్నది, నాలో నొకభాగమైయున్నది, యెన్నటికిని పోజాలదు.

ఇది చక్కగా దెలిసికొని ప్రస్తుతాంశము విమర్శింతము. లోకమేమి కోరుచున్నది? సత్యమును తెలిసికొన్న పురుషులను కోరుచున్నది. స్మృతములలోను, మతసిద్ధాంతములలోను, జగదములలోను, పూర్తిగ మునిగి పోకుండనున్న పురుషులను కోరుచున్నది. నన్ను గురించి మీరేమి తెలుచుచున్నదియు, మిమ్మునుగురించి నేనేమి తెలుచుచున్నదియు లోకమున కక్కరలేదు. మీకుగల జ్ఞానమును పానముచేయుటకు లోకము కోరుచున్నది. ఇట్టి సమయములో మీరు తృప్తములగు భేదములలో మీ జ్ఞానమును దుర్వ్యయము చేయుదురేని, దుఃఖితులై కష్టపడుచున్న ప్రజలముక్క, సత్యావేషపరులయొక్క అనసరములను లక్ష్యము చేయనివారగుదురు.

మీ వ్యర్థప్రలాపములనుండియు, మీ సిద్ధాంతములనుండియు, మీ తత్త్వములనుండియు, మిమ్ము విముక్తిచేయు ఎఱుక, మీయెదుట నొక యద్వమునుబెట్టి, మీ నిజస్థితిని మీకుగనబరచి, ఆ దర్శనసహాయమున మీకు బలముగలిగి మార్గారోహణముజేయఁజొడ్డకు నెఱుక మీకు గలుగజేయవలెనను కోరిక నాకు తీవ్రముగా నున్నదని చెప్పియుంటిని. మిమ్మును మీరు కనుగొనుట, మిమ్మును మీరు తెలిసికొనుట, మీరు బలమును సంపాదించుకొనుట—ఇవియే ముఖ్యముగాని, మీ స్మృతములు, మీ సగ్రహదాయములు, మీ సిద్ధాంతములు ముఖ్యములుగావు. మీ రందరును బాధపడుచుండుటచేత, మాటలచేతను, సుశ్రావ్యములును

మధురములునైన గ్వనులచేతను మోహితులు కాగోరుచున్నారు కాని, వానివల్ల మీ దుఃఖకారణము నెంతమాత్రము నశింపజేయజాలరు. కొంతకాలము దానిని తప్పించుకొనిపోగలరు గాని, నూత్యోదయము వలె అది తప్పక తిరిగి ప్రత్యక్షమగును. దుఃఖమును నాశనము చేయుటకు, దుఃఖమును కలుగజేయుదానిని నిర్మూలముచేయుటకు, మీరంతర్ముఖులై, సత్యము, మోక్షము, ఆనందము, అగు లోకము నచట గనుగొనవలెను.

వ్యక్తిసమస్యయే లోకసమస్య. వ్యక్తి కాంతివోంది ఆనందమును బడసి, గొప్ప సహనముగలిగి, తీవ్రమైన పరోపకారాపేక్ష గలిగియున్న యెడల, లోకసమస్య యనున దొకటి యుండనే యుండదు. మీ స్వంత సమస్యలేమా యెరుగక పూర్వమే లోకసమస్యలనుగూర్చి యాలోచింతురు. మీ హృదయములలోను, మీమనస్సులలోను, కాంతియు, నెఱుకయు, నెలకొల్పుకొనక పూర్వమే యితరులమనస్సులలోను, జనాంగములలోను, రాష్ట్రములలోను, కాంతిని, నెమ్మదిని నెలకొల్పుచోవుచున్నారు. మీలో నెఱుకయు, నిశ్చయమును, బలమును గలిగినప్పుడే మీకు లైటి కాంతియు, నెఱుకయు కలుగును.

జీవితముయొక్క యుద్దేశమేమి? మీరెందుకు బాధపడుచున్నారు? మీకు కష్టములెందుకు కలుగుచున్నవి? మీరెందు కేడువనలెను? మీరు నిగ్రహము నెందు కుపయోగించవలెను? మీరెందుకు ప్రయత్నించవలెను? ఇదియంతయు ప్రప్రథమమునుండియు, ధూలోకము సృష్టింపబడినది మొదలు, ఈశ్వరునుండి వెలువడిన యంత సంసారయాత్రకై బయలు దేరినదిమొదలు జరుగుచున్న పరిణామక్రమము. ఆ యీశ్వరాంశము పర్యతాగ్రమున కెక్కుచున్నప్పుడు త్రోవలో నిరుపయోగములగు వస్తువులను కూడబెట్టుకొని, దానివలన కర్మమును ప్రోగుజేసికొని, క్రమముగా పైకెక్కుకొలదియు దానిని కొంచెము కొంచెముగా

విడిచిపెట్టి, లేలికపడి, తుద కాబ్యాలను తేరి, యా సత్యమగును. మీరా బ్యాలనుగడియే వెలువడినచ్చి, తిరిగి యా బ్యాలను తేరుటకే పోవుచు, అద్యంతముల నొక్కటిగ జేయుచున్నారు. ప్రత్యేకాంశగా బయలుపడలిన భిన్నాత్మభావమును విడిచిపెట్టుటయే జీవతోద్దేశము. ఆ భావము విడిచినపుడు మీలో సత్యము నెలకొని, మీరా సత్యములో నొకభాగమై, మీరే యా సత్య మగుదురు.

మీరిచ్చితినుండి మీమీయిండ్లకేగినపుడు అక్కడివారు మిమ్ముల నందరను ప్రశ్నల నడుగుదురు. మీ ముఖములలో లేజమ్మును, మీ హృదయములలో ఆనందమును చూచి వారును వానిలో పాల్గొన గోరుదురు. వానిని వారి కేవిధముగ నిత్తురు? “ఫలానా మిరుదుతో బరగు ఫలానా వానిని మీరు నమ్ము” డని చెప్పుదురా? లేక, “ఫలానా వారు నా హృదయమును దెలిచి, నాకు జ్ఞానము నొసంగినారు గనుక, ఆ జ్ఞానమును మీకుకూడ నొసంగగోరుచున్నాను” అని చెప్పుదురా? మీ రప్పుడు చెప్పుదానిని బట్టి లోకము మిమ్ము విమర్శించును. మరియును దానివలననే మీరు లోకమునకు సహాయ మొనర్చగలరు. ప్రజలకు షేర్లును, బిరుదులును, చిహ్నములును, సంఘములును, సమాజములును, అక్కరలేదు. ఎటుక, సానుభూతి, అనురాగమునూత్రము వారికి తృప్తిని గలుగజేయునుగాని, మీ నూత్రములు, మీ సిద్ధాంతములు, మీ బల వంతపు నమ్మకములు వారికి తృప్తిని గలుగజేయవు. వారికి దాహమును తీర్చు జలము కావలెను; వారితాపములను, ఆకాంక్షలను చల్లార్చి, వారిలో కాంతిని, నిశ్చయమును, తన్మూలమున వాత్మబలమును, గలుగ జేయు జలము వారికి కావలెను. వారికొరకు మీరొక ప్రమాణమును గనపరతురేని—ఆ ప్రమాణమెవరిదైననుసరే—వారిని మీరా ప్రమాణమునకు గట్టిజేయుదురు. దానివల్ల వారు బాధితులైన, కొంతకాలమున కాప్రమాణ బంధములనుండి తప్పించుకొని పోగోరుదురు.

మీలో ప్రతివానియందును వసిించియున్న ఈ సత్యమును బైట బెట్టవలసియున్నది. మూర్ఖుడు అన్నిరకముల పుష్పములపై ఒకేరీతిగ ప్రకాశించునట్లు మీకందరకు దైర్యము గలుగజేయుటకు తగినశక్తి నాయందున్నది. మీ కా కాంక్షయున్నయెడల, చాలినంత యెఱుకయు, సంకల్పమును ఉన్నయెడల, నిర్మలమగు సత్యమును, కేవలసత్యమును, బెలిసికొనగలరు. అట్లుగాక మీరు సంకులస్వభావులైనయెడల ఆ సత్యమును తలక్రిందుజేతురు. సముద్రముపూర్వముగా బ్రవహించు నది తనమార్గమున జనులకందరకును—వారు పింగళవర్ణమువారని, నల్లవారని, తెల్లవారని, పసిమివర్ణమువారని భేదములేకుండ—అహారము నొసంగును. తన శ్రీరములయందు దాహముగొనియున్నవారికిని, భూమిలోనికి లోతుగా వేళ్లుబారియున్న వృక్షములకును, తనము నొసంగుటకై, తన జన్మస్థానమును సజీవముగను, మలినరహితముగను నుంచుకొనవలయునను నొక్క సంగతియే యానదికి జ్ఞాపకముండును. మనుజుడు తన యంత్రములవల్లను, తన సంకులకృత్యములవల్లను, అందలి జలములను మలినమొనర్చినను, ఆ నది సరకుజేయదు.

కనుక, మిత్రులారా! మీరు ప్రపంచమున నలం దెసలనుండియు నిచ్చుట సమావేశమై, యిటునుండి తిరిగి మీ మీ స్థలములకుబోయి, యిచ్చుట విన్నసంగతుల నచ్చటజెప్పుదురు గనుక, మీకు సత్యమును గురించి గల దురభిప్రాయములనన్నిటిని, మీ సంకుచిత తీర్మానముల నన్నిటిని, మీపరిచ్ఛిన్నములనన్నిటిని, విడిచిపెట్టి, ఆకలిగొన్నవారికి రాశ్వతముగ దృష్టి నొసంగు నస్తువు నీయగలరని నమ్ముచున్నాను. అట్లు జేయుటకు, మీ యల్పసూత్రములను, మీ చిహ్నులను, పైయుత్తరీయమును శ్రీసిపాళవేయునట్లు పాళవేసి, నిర్మలాకాశమున నొంటరిగ నొక్క నక్షత్ర మెంత నిరాడంబరముగ బ్రకాశించునో యంత నిరాడంబరముగ నుండవలెను. సౌందర్యమును,—రూపాభివృద్ధియొక్క—గాని,

సూర్యాస్తమయమయొక్కగాని, నిర్మలాకాశమయొక్కగాని సౌందర్యమును—చూచి, దానియందలి సుగ్రహణము మీరు చేయజాలని యెడల, నే నా సౌందర్యమును గురించి మీకు చెప్పినను బ్రయోజనము లేదు. మీ కన్నుల కడ్డముగ నొక తెరయున్నయెడల, దానిని నేను తీసివేయగలనేమో గాని, మీరు తిరిగి క్రొత్తతెరను వేసికొనగలిగిన యెడల, అది మీ దౌర్భాగ్యము! మీ రితరులకు సహాయము జేయ బోవుటకు ముందు సత్యమును తెలిసికొండవలెను. అట్లుగాక, కొంత యెఱుంగయు, కొంత మూఢత్వము నున్నయెడల, సత్యమును తలక్రిందొనర్తురు, ఇతరులకు సహాయము చేయజాలరు. కృష్ణమూర్తిరూపమునకు మీరు భక్తిని ప్రేమను చూపుచున్నారని నే నెరుంగుదును, కాని యదిచాలదు. మీరు సత్యము నెరుంగవలెను. ఇచ్చట మీరుండు కొద్దిదినముల లోను, అంతర్ముఖులై, మీ యంతరంగములలో గృహ్యమూర్తిని గనుగొనవలెను. మీ కత డక్కడనే కనిపించును. నేను నా ప్రయత్నము నచ్చటనే గనుగొంటిని. మీ రతని నచ్చట గనుగొన్నప్పుడు, కాంతిని కనుగొందురు, కాంతిమార్గమున బ్రవేశింతురు, ఆనందమునకు, మోక్షమునకు ద్వారములను తెఱచుకొనియుందురు.

IV

పూర్వకాలములలో పురుషుడు కాంతిని, ఆనందమును బొందుటకు లోకసంక్రమములనుండియు, సంక్షోభములనుండియు విరమించి, తనలో నున్న సత్యప్రపంచములోనికి బోవుచుండెను. అన్వేషించుటకు, కను గొనుటకు, ఆత్మనుసంధానముకొనుటకు, తద్వారా యెచ్చట ఆనందము, ముక్తి యున్నవో యా సామ్రాజ్యమును ప్రవేశించుటకు, పురుషుడేకాంతవాసము చేయుచుండెను. కాని యిప్పటికాల పరిస్థితులనుబట్టి, పురుషుడు విహికముగను, ఆముష్మికముగనుగూడ ననుభవములను బడసి యభివృద్ధి నొందవలసి యుండుటవలన, ఈ లోకములోనే యుండి, యిచ్చటనే ముక్తిని, ఆనందమును గాంచవలసియున్నది. విహికాను భవముల నొందుచున్నప్పుడే, ఆముష్మికబలమును, నిశ్చయమును, నిర్మించుకొని, తుద కా యనుభవములనుండి విముక్తి నొందవలసియున్నది. చిత్రకారుడు పటము వ్రాయునపుడు తాను చిత్రించురూపము నందు మమత నుంచక, తన భావములు పటమున వ్యక్తపరచుటయే ముఖ్యముగజూచి, యా పని నెరవేరినంతనే విరమించును. అట్లే మీలో నింకను అన్వేషించుచున్నవారు, ఇంకను తడుముకొనుచున్నవారు, ప్రతివానియందు నున్న యానందసామ్రాజ్యమును, సత్యసామ్రాజ్యమును ప్రవేశింపగోరువారు, ఈ రూపప్రపంచములో, ఈ వ్యక్తప్రపంచములో, ఈ యసత్యప్రపంచములోనే యుండి, యిచ్చటనే యసత్యలో బనిచేయుచు, సత్తును దెలిసికొనవలయును. మీరు సత్యము పక్షముననుండియు, సత్యములో నొక భాగమైయుండియు, అసత్తును, అనిత్యమునగు దానితోగలిసి పనిచేయవలెను. పూర్వమువలె

నిప్పుడు మీ రాత్మస్వేషణమునకును, ఆత్మనుసంధానము కొరకును అడవులలోనికిని, మకములలోనికిని, నిశ్శబ్దములును ఏకాంతములునైన కొండలలోయలలోనికిని, పోకాలరు. అది ముక్తికాదు. అది స్వలాభ ప్రాప్తి, స్వసుఖాస్వేషణము. ఈ దినములలో నిజముగ ముక్తిసొంద గోరువారు, ఈ లోకమందుండియు పనిచేయుచు, ఈ లోకము నెక్కువ రమ్యముగను ఉత్తమముగను చేయుచు, నస్థిరవస్తువులను నిర్దుష్టములుగచేయుచు నున్నప్పుడే, ఇంకను ప్రయత్నములజేయుచు, బాధలుపడుచు, కష్టముల ననుభవించుచున్నప్పుడే, ఆ ముక్తిని, ఆ యానందమును అన్వేషించవలెను.

ఆ విధముగ జూచినయెడల ముక్తియన నిర్మాణముగాని వినాశము గాదు; ముక్తివాస్తవముగాని యభావము గాదు. ముక్తి యనగా, సత్యములో బ్రవేశించి, సత్యములో నొకభాగమై, యందుండి బయలు దేరి, నిలకడ నీటిలోని రిత్త ప్రతిబింబములను పూరించుచున్నవారిని ముక్తులగజేయుట, గాని, కుద్ధకూన్యములో బ్రవేశించి, యందు నశించిపోవుటగాదు. ఒకసారి నీవు ముక్తిసొందినయెడల, ఒకసారి ఆ యానందము నీలోజేరి పోయినయెడల, ముక్తి యస్పష్టమును, కేవల స్వప్నమును గాక, నిర్మాణకీర్తి గలదియని నీ వెరుంగగలవు. ముక్తి, మీరు మీ యెదుట జూచుచున్న యగ్నివలె, యథార్థతత్త్వముగ దెలిసి కొనదగినది. ఆ బ్యాలవలె జీవముతో తాండవమాడునది. ముక్తియనగా ప్రపంచ వినాశనమనియును, ఆత్మరహితముగ నొక కూన్యములో బ్రవేశించుట యనియును, అనుకొనువారు కొంద రున్నారు. అచ్చట భిన్నాత్మభావము లేకుండుట నిజమే, గాని యందరియందు నొక్కటి యైయున్న యాత్మయున్నది; అచ్చట ప్రపంచమంతయు, నొక్కటి యే; పూవు, తృణము, వికాలాకాశము, ప్రతిచెట్టు, ప్రతిమానవవృక్షి, ఆ సామ్రాజ్యములో నుండురు. అనేకులు ముక్తియనగా తమ చుట్టు

నున్న వస్తువులన్నిటియొక్క నాశనముని, విహికముఖము, లలితకళ,
ప్రకృతికాస్త్రము, సౌందర్యము, వీటితో సంబంధించిన లోకమంతయు
నాశనమొందుటయని, యనుకొనుచున్నారు. కనుక, మీ చుట్టునున్న
యా వస్తువులన్నిటి యెడలను సక్తత విడిచి, దానిని ఎక్కువ గుండర
ముగను, ఎక్కువ గంభీరముగను, నిర్దుష్టముగను చేయుటవలననే ముక్తి
లభించునని తెలియుడని కోరుచున్నాను. శుష్కముయొక్క సౌభర్యము
వాయువులో రేలిపోయి, శుష్కమును యథాప్రకారము విడిచిపెట్టు
నట్లే త్రోవను బోవువారికందరమును హాయిని సంతోషమునిచ్చు జీవ
స్మృత్తుడుగూడ నుండవలెను. కనుక, మీలో ముక్తిని ఆనందమును
అపేక్షించువారు స్వప్నములను గాంచవలయును, సమాధులను వీకాంత
స్థలములను ఉంచుకొనవలయును, కాని దానికితోడు, అనిత్యవస్తువులను
మైన యీ ప్రపంచములో బులితేయుచు, లోకము ఆకాశ్యతమైన
దైనను, దానిని గుండరముగను సుత్రముగను నుండునట్లుచేసి, మానవ
కోటికి కుఱుమొనగూర్చవలయును. విహికమును మఱచిపోవలెనన,
దానిని పరిశుద్ధిగావించుకొనవలెను; తరించవలెననిన వైహికమును
మఱవరాదు.

మిమ్ముబంధించు కృంఖిలములను ద్రంతుకొనుటకు మీకు గల యెఱు
కను, జ్ఞానమును బుద్ధిని ఉపయోగించుకొనకున్న, నవి మీకు గలిగి
ప్రయోజన మేమి? మీలో చాలమంది నాకంటె నెక్కువ గ్రంథము
లను చదివి, యెక్కువ పాండిత్యము సంపాదించి యున్నారు; చాల
మంది నాకంటె ఈ జన్మలో వయస్సున చాల పెద్దలైయున్నారు;
కాని, నేను నా ముక్తిని కనుగొన్నాను గనుక, నాలోనున్న గూఢపద
సామ్రాజ్యమును పొందినాను గనుక, మీ రా నిలయమున బ్రవేశింప
గోరుదురేని, మీ సకలబంధములను తొలగించుకొనవలయునని, మిమ్ము
బంధించు సకలదుఃఖములను నిర్మూలము గావించుకొనవలయునని చెప్ప

చున్నాను. కష్టములనల్లను, దుఃఖరజ్జువులనల్లను బంధింపడైన యే
 తీవుడును అంతర్ముఖుడుకాజాలడు. తన్ను దాను స్వప్తముగ జూచుకొన
 జాలడు. వాడు తనసగ్యమును త్యజించినప్పుడు, తన మనస్సును హృద
 యమును నిగ్రహించుకొనగలడు; హృదయము కంటి ననుసరించును,
 మనస్సు హృదయము ననుసరించును. సత్యమును కనుగొనవలెనను
 దృఢాభిలాష గలిగినవేగాని, యకాంతి నిరంతరముగ నుండును. మీరు
 చేయు పనులవలననే, మీ కోరికలవలననే, మీ యల్పజ్ఞానమువలననే,
 మీ యల్పద్వేష్యములవలననే, మీ యల్పమోసములవలననే, మీ యల్ప
 గర్వములవలననే, మీరు బాధపడుచున్నారు గనుక, వానిని మీరు
 విడువజాలవలెన్నారు. మీరు మీలోనున్న యానందసామ్రాజ్యము
 నెన్నడును బ్రవేశింపజాలరు.

నేడు కృష్ణమూర్తియయియున్న వ్యక్తి పూర్వ మొకకాలమున
 ముక్తి నపేక్షించెను కాని మనుజు లందరివలెనే యాతడును తన కామ
 ములు, తనజ్ఞానము, తనగర్వములు, తనమోసములు, అను చక్రములో
 జిక్కుకొనెను. అతడు తన తీవ్రతోద్దేశమును నా సత్యమును జేరగోరెను
 గనుక ఆ సత్యమునకును తన యజ్ఞానమునకును మధ్యగల భేదబుద్ధిని
 వాళన మొనర్పజూచెను గనుక, కష్టములపాలాయెను, జననమరణ
 చక్రమున బంధితుడాయెను. ఇప్పు డాతడు ముక్తిజ్వాలలో, ఆనం
 దాగ్నిలో తట్రుడైనందున, అతని కామములు, అతని నిర్మాణములు,
 అతని స్వీయచేష్టలు, అన్నియు నతని ప్రియరమునినై పోయినవి
 గనుక, వాతడు ప్రశ్నోకవ్యక్తిగ నుండుటలేదు.

మీ కామక్తిమార్గమును, ఆ యానందమార్గమును చూపి, మీరు
 మీ యంతరార్మయందు బ్రవేశించి, యచట సత్యమును కనుగొనుటకై
 మీ హృదయములను దెలుచుట నా యుద్దేశ్యమై యున్నందున, మీరు
 సకలవస్తు పరిత్యాగము చేయవలయునని చెప్పుచున్నాను. మీ గ్రంథ

ములను, మిమ్ములను బంధించు కాస్త్రములను, మిమ్ములను సంకుచితులుగ జేయు తత్త్వములను, మిమ్ములను ఆవరించుపనులను, త్యజించవలెను. మీ రంతర్ముఖులగుటకై మీ మిత్రులను మీకుటుంబములను, విడిచి పెట్టవలెను. మీ రంతర్ముఖులై, యచ్చట నాకాశమందు ప్రకాశించు నక్షత్రమువలె ప్రకాశించుచున్న సత్యమును గనుగొనుటకై, మీ దేవతలను, వారికి కావలసినకర్మలను సంస్కారములను త్యజించవలెను. ఈ భారములన్నిటితోను మీరందు బ్రవేశింపజోవుదురేని, వాని బంధములలో దగుల్కొందురు. మీరు పూజించు ఆలయములలోను, మీ మాధవమృతములలోను, సిద్ధాంతములలోను, చిక్కుకొందురు. వానినుండి విప్పించుకొనుటకై వానిని త్యజించవలెను. గ్రంథముల వేసుకను, తత్త్వములవేసుకను, సిద్ధాంతములవేసుకను, స్మారముల వేసుకను, దేవతలవేసుకను, పూజాసంస్కారమువేసుకను దాగుట మీకు గులభ్యమును, గుభికరమువగు నని నే నెరుగుదును. కాని వానిలో చిక్కుకొనియున్నంతవరకు మీరు సంకుచితులును, బద్ధులునై, ఈ భంగరములగు సుఖదుఃఖములలో బడియుందురు. మీరు వాని నన్నింటిని విడిచి మేఘజాలములోనుండి లైటను వచ్చినట్లు వచ్చి, యంతరంగమున బ్రవేశించి, యచ్చట సత్యమును కనుగొందురేని, మీరా సత్యములో నొకభాగమైపోవుదురు. ఇకనటువీమ్ముట మీకాధారములుగాని, యూచకరాలుగాని, యక్కరలేదు. కాని, బలమును, పూనికయును, గాఢోత్సాహమును, గావలయును. గులభ్యమగుసత్యమును తెలిసికొనుటకు మీ యల్పత్యమును, మీ సంకోచమును, మీ యల్పజ్ఞానమును విడువవలెను. మీ మనస్సు సంకులమైయున్నందున సత్యమునుగూడ సంకులమొనర్చుచున్నారు. మీకు పుస్తకజ్ఞానము, పుస్తకముల ప్రమాణము ఉన్నవి గనుక, ఆ జ్ఞానమును, ఆ ప్రమాణమునే సత్యమునకుగూడ నొసంగుదురు.

కనుక, స్మిగుడా ! నీవు సత్యము నశ్వేషింపగోరుదువేని నిరంతరము
 నాట్యమాడుచుండు, నిరంతరము నిన్ను పురిగొల్పుచుండు, ఎల్లపుడు నీ
 యాద్యేశ్యము నెరవేర్చుకొనుటకు నీకు బలమునొసంగుచుండు, బావలవలె
 సత్యమెచ్చటనుండునో యా నిలయమును బ్రవేశింపగోరుదువేని, నీవు
 సకలసమృద్ధులను త్యజించి, నీ యంతరంగమున బ్రవేశించవలెను. నీకు
 సర్వమును త్యజించుట బహుకష్టము గనుక, సత్యమును సాధించుట
 బహుకష్టము గనుక, నీ మాతకర్రలు గావలయును. పర్వతాగ్రమున
 నొంటికి నుండుటకంటె, నిర్జనాలయములో నుండుట గురుభము.
 నిశ్చలసమయములయందు, కాంతిగలిగిన వేశలందు, పర్వతాగ్రమును
 కనుగొన గలిగినను, అప్పుడప్పుడు నీ హృదయములో జొచ్చి యచ్చట
 స్వయముగ సత్యమును కనుగొనగలిగినను, ఆ సత్యమును నిశ్చలముగ నా
 శ్రయించి యుండుటకు గొప్పమనోనిశ్చయము కావలెను. ఏలయన,
 ఆనందసామ్రాజ్యమున బ్రవేశించనివారికి, అందలి స్వేచ్ఛను చవిగొనని
 వారికి, ఈ యనర్హతపంచము బహుసత్యముగ గనిపించును ; కనుక, నీకు
 నిరర్థకములైనవాని సహాయము గావలసియుండును. కాని, యంతయున
 నన్నియు నొకచో జేరుకొనును ; నీ వీ యాశ్రయమునుండి వచ్చినను,
 ఆ యాశ్రయమునుండి వచ్చినను, నీవు చేరుగమ్యస్థాన మొక్కటియే.
 ఆ యంతయును గాంచినవారు బయలుదేరి, దానిని గాంచనివారికి, దాని
 నింకను దెలిపికొననివారికి, అట్టి విషయములను గురించి యింకను
 జ్ఞానములేనివారికి, జీవము నొసంగుట వారిధర్మము.

ఈ సమావేశము ముగియుటకు పూర్వము మన కింకొక సాయం కాలము మాత్ర మున్నది, కనుక, మీ రిచ్చటనుండి బెట్లటకుముందు, నే నిన్ని దినములనుండియు చెప్పచున్న సంగతులను మీరు బాగుగ గ్రహించవలయునని కోరుచున్నాను. సత్య మెట్లు లభించునదియు, అది యెచ్చట నుండునదియు, దానిని కనుగొనుటకు మీరే మార్గమున నడువవలసినదియు, మీ రందరు నీ సరికే తెలిసికొని యుండురు. సత్య మును కనుగొనుటలో మీరు సహజముగ సుఖము నపేక్షించురు, కాని, సుఖమునకు బదులు ఎటుక గలుగవలయునని మీరు కోరవలయును; ఏలయున, సుఖము గలించును; ఎటుక కాశ్వతముగ నిలుచును. ప్రా ధిక్యమునుండి, పరిపక్వతనుండి, ఆలోచననుండి, సుఖదుఃఖములనుండి కలుగునది జ్ఞానపైనట్లే, సకలసాధనముల సారమే యెటుక. సుఖము సంతోషకరమును, మనోహరమును, సంకుప్తికరమునై యుండును, కాని, సుఖము సర్వదార్థము నొసంగదు, ఆత్మకు సమృద్ధి నొసంగదు. సుఖమువలన మనస్సు చలనహీనమై, యా మనస్సుపై పచ్చని మచ్చు లేలను.

నేను నా ముక్తిని, నా యానందమును, దుఃఖముద్వారాను, కష్ట ములద్వారాను, అనుభవముద్వారాను, అన్ని వస్తువులను త్యజించుట ద్వారాను, నేను పూజించుచుండిన దేవతలను విడచిపెట్టుటద్వారాను, కనుగొంటిని. అట్లు నేను కనుగొంటిని గనుకనే మీకును దాని నొసంగఁ గోరుచున్నాను.

సత్యము సాధారణముగ బోధపడదు. సూర్యుని నిదానముగ జూడవలెననిన బలమైన సేత్రము కావలెను. అంత బలమైన కండ్లు గల వారు బహు కొద్దిమంది మాత్రమే యున్నారు. సూర్యుని జూడ గోరువారి కండ్లకు రంగు అద్దములు కావలెను. సత్యము కన్నులను మిరుమిట్లు గొలుపును గనుకను, సత్యము శక్తిమంతమై (దానికి విరుద్ధ మగుదానిని) నాశన మొనర్చునదియైనను ఘనర్మిర్మాణ మొనర్చును గనుకను, అనావరణమును, అతి శుద్ధమునగు సత్యమును సామాన్యముగ జనులు చూడగోరరు. అందువలన నీవు దానికప్పుదువు, సాగసైన పేర్లుచెట్టి పిలుతువు, ఆ పేర్లలో బడి శుభము నొందుదువు. నేనును ఆ ప్రకారము చేసియుంటిని, గనుక, నే నెరుగుదును. నేను నా కండ్లు మిరుమిట్లు గొనకుండ రంగు అద్దముల దగిలించుకొని, నన్ను నేనే మోస పుచ్చుకొంటిని. దుఃఖమునలనను, కష్టములనలనను, ఎఱుకను బడయ వలయునను నాకాంక్షవలనను, నిరంతర ప్రార్థనమునలనను, ఆ యద్ద ములను, తొలగించుకొనవలసి వచ్చినది. మీరు సత్యమును కనుగొను టకుమందు మీకు స్పష్టమైన యెఱుక గలుగవలెను. ఆ యెఱుకతో గూడ సత్యము వచ్చును. ప్రతివానియందు నున్న, నాయందు నున్న, సత్యమును నేను కనుగొంటిని; అందరియందు నున్న, నాయందు నున్న, ముక్తిని నేను కనుగొంటిని. ఆ సత్యమును మీకు నే నీయవలె ననిన, మీ యల్పజ్ఞానములనలనను, మీ యల్పదుఃఖములనలనను, మీ యల్పశుభములనలనను, కలిగిన దురభిమానముతో రంగు వేయబడిన మీ యద్దములను మీరు తీసివేసికొనవలెను.

మీరు శుభమును, సత్రాసు, జ్ఞానమును, విజ్ఞానమును గోరుచున్నా రు. కాని, మిత్రుడా! మీ రా సత్యమును శుద్ధ అపరిచ్ఛిన్నావస్థలో చూడగలిగినప్పుడే, ఆ సత్యముతో మీ రేకీర్ణుతులై, యందు వసించి యుండగలిగినప్పుడే, ఆ జ్ఞానము, ఆ సత్రా, ఆ విజ్ఞానమును మీకు

లభించును. కాని, యీ సత్యమును, ఆనందమును ముక్తియునగు నీ సత్యమును, తెలియగోరువారు, తాము ప్రాగుజేసికొనిన వస్తువులను, గత కాలమందు వృద్ధియై సత్యము నాచ్ఛాదించిన వస్తువులను, త్యజించవలెను. సత్యమును, మీ స్వంతయెఱుకవలన గలుగుసత్యమును, మీరు స్వయముగ నిర్మించు సత్యమును, మీ యంతట మీరే దలసికొందురుగాక యని కోరుచున్నాను. ఆ యెఱుకయే నా యెఱుక, ఆ నిర్మాణమే నా నిర్మాణము. ప్రమాణము మబ్బువలె చీకటితో మాసివేయఁబడుగాని, స్పష్టపరచదు. ప్రమాణము పర్వతముఖమును కప్పివేయును, కనుక, మీరు పూజించువస్తువుమాడ కప్పివేయవలెను. మీ యెఱుకలో అన్ని వస్తువులను అనాచ్ఛాదితములై, స్పష్టముగను, నిర్దిష్టముగను, నుండవలెను. అప్పుడే సత్యము మీకు కనబడును.

దేనినో పోగొట్టుకొనుచున్నా మను భయము మీ మనస్సులోనుండ గూడదు. అనేకులు సమాజముగ మిథ్యాభిప్రాయమువలన, లేక సత్యమును తెలిసికొనఁజాలమివలన, ప్రియతమని మహిమను జూడఁజాలమని భయపడుదురు. కాని, మిత్రుడా! నీ నా మహిమను జూడగోరిన యెడల, నీవు ప్రియతమని ముఖముఁజూడ గోరినయెడల, నీ హృదయము ప్రసన్నముగను, నీ మనస్సు ప్రకాంతముగను ఉండవలెను; అప్పుడు నీకు విచక్షణకత్తి, నిర్ధారించుకొనుకత్తి, అల్పములును అనిత్యములు నగు వస్తువులను త్యజించుకత్తి కలుగును.

కనుక, నీ వెఱుకకై యాకాంక్షించవలెనుగాని, హాయికొర కాకాంక్షించవలదని చెప్పుచున్నాను. ఎఱుకగలిగినంతనే విమర్శనకత్తియూ, సమానమును, అనురాగమును గలుగును. అవిలేకుండ సత్యము వశ్యపించునాడు, తాను కల్పించుకొనిన కృంజిలములతో. తానే బంధితుడై, దురవస్థపాలగును. కనుక, మీరెఱుకను సంపాదించుదు, కాని, నిర్దిష్టములగు నమృతములను సిద్ధాంతములను ప్రమాణములను మాథ

నమ్మకములను మాత్రము సంపాదించుకొనవలదని కోరుచున్నాను. ఎటుకగలిగినపుడు మిరితరులకు సహాయము చేయఁగలరు; అప్పుడు మీరు ప్రియతమనకు వాస్తవముగ శిష్యులు కాగలుగుదురు; అప్పుడు మీరు ప్రియతమని మీతో నుంచుకొనగలుగుదురు.

అందరివలెనే కృష్ణమూర్తియును పూర్వకాలమున నశ్వేషించెను, ఇతరుల ననుసరించెను, పూజించెను; కాని, కాలము గడిచినకొలదియు, కష్టములెక్కువైన కొలదియు, ప్రతిమ కాధారమైనట్టియు, సూర్యాస్తమయమునకును, విగ్రహమునకును, తత్త్వములన్నిటికిని, మతములన్నిటికిని, తెగలన్నిటికిని, సంఘములన్నిటికిని, ఆధారముగ నున్న సత్యమును కనుగొనవలెనని గూతడు కోరెను. ఆ సత్యమును తెలిసికొనుటకై, తన్ను బంధించుచున్న యువలయముల నన్నింటిని, తమను బాధించవలెనని నిర్బంధించు దేవతలనందరును, క్రమ క్రమముగ గడచి రాగలిగినంతవరకును, ఆతడు అసత్యము అన్యతము అనునొక మేషున ప్రేలాడుచుండెను. వాని నన్నిటిని గడచుటలో అన్నిమతములును, అన్ని యనురాగములును పరిసమాప్తి నొందుచోటును, పూజయంతయు నంతయు నొందు జోటును, కోరికయంతయు నశించుచోటును, భిన్నాత్మనశించి తద్వారా పవిత్రతనొందు చోటును, ఆతడు చేరగలిగెను. ఈ యంతరువుల నన్నిటిని నేను గడిదిరిని, గనుక, నేను నాయనుభవముల ప్రమాణమును బట్టి, నాజ్ఞానముయొక్క ప్రమాణమునుబట్టి మీకు చెప్పగలగుచున్నాను; మీ కా జ్ఞానమును, అనుభవమును ఈయ గోరుచున్నాను.

కొండవారులను మార్గదర్శి యొరుగును. ఆదారుల వెంటబోవుట అపాయకరమైనను, ఆ త్రోవలయందు గొప్పచూటంతము లున్నను, విశేషముగ గోరులున్నను, నీవును నీ మార్గదర్శివలె నుండవలెనని కోరినయెడల, నాదారులనెరింగిన మార్గదర్శి ననుసరించి పోవలెను.

అయితే, గ్రుడ్డిగను, చూడనమ్మకముతోను, గ్రుడ్డినమ్మకమునను, అనుసరింపక సత్యమును కనుగొననలయునని నీకు గలిగిన కోరికవలనను, నీ స్వంత దుఃఖానుభవమువలనను, నీకు శృంఖలములై, కష్టము లనెడి త్రాళ్లతో నిన్ను బంధించుచున్న వాని నన్నిటిని త్యజించవలెనని నీకు కలిగిన కోరికవలనను, అనుసరింపవలెను. అట్లు మీరు నన్ననుసరించి, యీ సత్యమున్నట్టి, ప్రియతమముడు వసించుచున్నట్టి, మీ హృదయముల లోనికి బోవ గోరుదురేని, మీమనస్సు ఎఱుకగలిగి, సుశిక్షితమై నిష్కృష్టపాత మైనదియు, బంధహీనమైనదియు, మాహాత్మ్యమును జూచుట కే ఆచరణములును లేనిదియునై యుండువలెను. పక్షపాతము మరుగుపఱచుచుగాని. స్పష్టపరచదు; అది సూర్యుని మరుగుపఱచు మబ్బువంటిది. అనేకులు మబ్బుచాటున నుండగోరుదురుగాని, తమమనసు ప్రకాశమును సూర్యబింబమునకును మధ్య నడ్డమేమియు లేకుండునట్లు మబ్బున కెదురుగ నుండగోరరు. మీ మనస్సు పక్షపాత రహితమును, సంకుచిత విహీనమునై, యెఱుక గలిగియున్న యెడల సత్యము లభించును. సత్యమునకు మీ హృదయమును మీ యెఱుకయును నిలయము; ఆ నిలయమునకు విమర్శ సత్య మాహ్వనము చేయును.

మరియును, మీ హృదయము కాంతమై యుండువలెను; అనురాగ పూరితమును, ఆనందమును, స్వార్థరహితమునై, యుండువలెను. శ్రేష్ఠమించుట యత్యావశ్యకము; ఏలయున, శ్రేష్ఠమవలన నీవు పెరుగుదువు, వికసించువు, ఆకాశమున స్వేచ్ఛగా విహరించుపక్షివలె సదా సంతోషముతో నుండువు. కనుక, హృదయము అనురాగపూరితమయ్యును, ఆనందమును, స్వార్థరహితమునై యుండువలెను; తన యనురాగ మొక్క స్వేచ్ఛియందుగాని, యొక సంఘమునందుగాని మాత్రముగాక యందరి యందును ప్రసరింపజేయగలిగి యుండువలెను.

ఇంతియగాక, మీ శరీర యెఱుకతో సంపూర్ణ సౌమ్యమనునొందినదై యుండవలెను. శరీరము పరిశుభ్రముగను, సలక్షణముగను నుండనియెడల ననారోగ్యము గలుగును. మీ మనస్సు, హృదయము, శరీరము, పరస్పర సహకారులై, యొకదాని నొకటి నృద్ధిపరచుకొనుచు, ఒకదాని నొకటి ప్రోత్సహింపరచుకొనుచు నున్నయెడల, మిమ్ము సత్యమునుండి వేరుచేయుతెర నశించిపోవును. అప్పుడు చలనము లేకుండుటవలన గలుగు కుళ్లుగుఱముగాక, మీరు వాంఛించుచున్న యెఱుకవలన గలుగు సుఖము మీకు గలుగును. అడవులలో వాయుప్రచారము విశేషముగ లేనిచోట్లను, చలనములేని చోట్లను, పక్షులు వాలని చోట్లను, నుండు తటాకములలో పచ్చని పాచి పెరిగియుండును. ఆ తటాకములలోని నీరు ద్రావుట కే జంతువులును రావు. మనుష్యు లెవ్వరును వానిని జూచి యానందించరు. ఆ నీటిలో నాకాశముయొక్క గాని పక్షులయొక్కగాని ప్రతిబింబములు కనిపించవు. హాయిని గోరి సుఖించు మనస్సు, రాగములు, శరీరము, అట్లే యుండును. కాని మీరు యెఱుకను బడయగోరిన తక్షణమే, మీయందా సత్యమును బడయగోరిన తక్షణమే, నృత్యముచేయు సముద్రోదకమువలె నగుదురు; మీకు కాంతియు, ప్రసన్నతయు గలిగినను, మీరు సముద్రమువైపు గంతు లిడుచు ప్రసహించు నదీజలములవలె నుండురు.

కనుక, నాయందున్న సత్యము ననుసరించువారు, తమ యెఱుక యందును, తమ యనుభవమునందును, తమ దుఃఖములయందును, సుఖములయందును, జ్ఞానమును గనుగొనవలెను. పసిబిడ్డ కొక చక్కని చిత్తరువునిచ్చిన నేమి లాభము? దాని సొగసు నా బిడ్డ గ్రహించ జాలదు. కాని గూచిత్తరువునే యొక చిత్రలేఖనము గాని, చిత్రలేఖనము నామోదింపదగిన జ్ఞానమున్న వానికి గాని, యిచ్చిన యెడల, వాడు దానియందలి గుణగ్రహణము జేయగలడు; వాడు దానికి కేవల

ప్రతి లేఖనముచేయక, తనయందు, తన కనుకూలమగురీతిని, దానిని తిరిగి నిర్మించుకొనును. మీ రితరుల ననుకరించులెనని కోరుదురు, కనుకనే, దుఃఖము గలుగును. మీరు ప్రమాణములను కోరుదురు, కనుకనే, కష్టములు గలుగును ; కాని, మీ రెఱుకను బడయగోరినయెడల, ఇతరులకు సహాయులు కాగోరినయెడల, మీ యెఱుక ననుసరించి నిర్మించగోరినయెడల, మీకు కష్టములు కలుగవు. కాంతిని బడయుదురు. మీ యంతరంగమున సదా ప్రీయతమునితో గూడియుండి యనందమును నెలకొల్పుదురు. మిత్రమా ! మనమందరము కలిసియున్న యీ స్వల్పకాలములో, జ్ఞానముగలవారు—గుప్తవిషయ జ్ఞానము కాదు—కొంద రెఱుకను బడసియుండురు ; వారియం దా యెఱుకతో నితరులకు సహాయ మొనర్చు బాధ్యత నిలచియుండును. నీయందు సత్యముయొక్క మహిమ నిలచియున్న యెడల, అగ్నిలో కట్టెలను వేసిన నెట్లు ప్రజ్వలించునో యట్లు, ఆ సత్యమును పూర్తిగా వికసింప జేసికొనగలవు ; లేనియెడల, ఆ జ్వాల నార్పివేసి, తిరిగి యది నీకు గుఱుమును వేడిని నిచ్చునట్లు, నీ మనస్సునకు, దుఃఖించుచున్న నీ హృదయమునకు తత్త్వసారము నిచ్చునట్లు, ప్రజ్వలితమగుటకై యొక యుగము, అనేక కల్యాణములు, వేచియుండఁబడినవచ్చును.

VI

పూర్వ మొకప్పు డొక పర్వత ముండెను. దాని శిఖరము మేఘముల లో దాగియుండెను. ఆ పర్వతముచుట్టును వికారమైన బయళ్లును, లోయలపై లోయలు నుండెను. ప్రపంచ మన్ని దిక్కులనుండియును జను లాపర్వతశిఖరమును కనుగొనుట కచ్చటఁ జేరిరి. ఆ పర్వతశిఖరము నందున్న సత్యమును కనుగొనుట కనేక జనాంగములకు చెందిన జనులు, అనేకరకముల జనులు, అచ్చటకు వచ్చిరి. వారిలో కొందరా కొండ చరియలయందలి పత్రములను పుష్పములను క్రిమికీటకాదులను పరీక్షించుటకు వచ్చిరి; కొందరా పర్వతమునందలి శిలావిశేషములను, దానియొత్తు సాడవులను, దాని నీడయొక్క చైకాల్యమును, కాస్త్రోక్తముగ పరీక్షించుటకు వచ్చిరి. ఆ పర్వతమును పూజించుటకును, దాని మహిమను జూచి సంతసించుటకును, తాము చూచిన సంగతులను జ్ఞాపకముంచు కొని తమ యింద్రులతోను వాని నచట స్మరించుకొనుచుండుటకును, జనులు వచ్చియుండిరి. మరికొందరా పర్వతరూపమును చిత్రవర్ణములతో చిత్రించుటకు వచ్చిరి, కొందరు దాని ఛాయాపటము లెత్తుటకు వచ్చిరి, కొంద రందునుండి మంటిపెల్లలను రాళ్లను త్రీసికొని పోవుటకు వచ్చిరి, ఇంకనుకొంద రా పర్వతముచుట్టును ప్రదక్షిణాదికము లొనర్చుటకు వచ్చిరి, కొందరా పర్వతమునుగుఱించిన సత్యము నిరతులకు తెప్పనచ్చునని వచ్చిరి; కొందరు వచ్చి యచట మాట్లాడి గూ మాటల ప్రతిస్పందనే వినిరి—వారి నవ్వలూట లా పర్వతముపైబడి తిరిగి ప్రతిస్పందించి వారి చెవులయందే బడెను.

మరికొందరు జ్ఞానమును బడయగోరి, తమ కష్టముల నన్నిటిని తీర్చు మార్గ మా పర్యతమే కనపరచవలయునని కోరివచ్చిరి. కాని, యా పర్యత శిఖర మంతరితమున మేఘములచాటున నుండెను; ఆ శిఖరము నరకు నెక్కి యచ్చటనుండి జనులనందరను, వారి వారి స్వభావముల నన్నిటిని, చుట్టునున్న లోయలను బయళ్లను అన్నిటిని, పూర్తిగా జూడగలిగినవారు బహు కొద్దిమందిమాత్రమే యుండిరి. సత్యము సైతము అట్టిదియే.

వివిధములగు నలుచది దేశములనుండి యిచ్చట సమావేశమైయున్న మీరు సత్యమును బూజించుటకు, సత్యమును కనుగొనుటకు, వచ్చి యున్నారు. కాని, నేను మీకు దలియజేయునదేమో తెలిసికొనుటకు, బోధపరచుకొనుటకును, మీరూ యెఱుకలను, మీరూ సంకయములను, మీరూ ప్రోత్సాహములను, మీరూ జ్ఞానమును, మీతో దీక్షికొనివచ్చిరి. నన్నును, సత్యమును జూచుటకు మీరిచ్చటికివచ్చినారు. కాని మీరు, కొంతయెఱుకతోను, కొంత పక్షపాతబుద్ధితోను, కొంతచరకు విమర్శించుచు, కొంతచరకు సత్యమును తలకిందుజేయుచు, వచ్చినారు. పరస్పర తాగ్రమును జేరబోవువాడు, స్వచ్ఛమైన సత్యమును పూర్తిగా కరుగ బోవువాడు, హృదయబలము గలవాడై యుండవలెను. ఆ దర్శనమును జూచుటకు, ఆ సత్యముయొక్క మహిమను గాంచుటకు బలమైనకంట్లు కావలెను. ఒక ప్రతిమను, ఆ పర్యతమునందలి శిలలను, పూజించు వారు, ఆ సత్యమునందొకభాగమును మాత్రము తెలిసికొని, తమ మిడి మిడి జ్ఞానమునకును, స్వల్పయెఱుకకును, అల్పబుద్ధికిని తామే మెచ్చుకొనుచు, నిండ్లకు బోవుదురు. కాని, సత్యమును పరిపూర్ణస్వరూపమున, కుద్ధసత్యమును గంభీరస్వరూపమున, సరళ స్వరూపమున, తెలిసికొని మీయందు నిలుపుకొనినగాని, మీరూ సత్యము గాజాలరు. భాగ మెన్నడును పూర్ణసత్యము గాజాలదు. సత్యములో నొకభాగమును చూచి నంతమాత్రమున పూర్ణమైన సత్యమును సమగ్రముగ నెరుగజాలరు.

నే ననేక కౌటములనుండి, అనేక జన్మములలో, దేనిని సాధించి నాహృదయమున నెలకొల్పి నేర్చుకొనియుంటివో, యా సంపూర్ణ సత్యమునంతను, మీకొసంగ గోరుచున్నాను. మీరు మీ భిన్నస్వభావములతోను, వివిధములైన తెలివి లేటలతోను, భిన్నజ్ఞానములతోను, వివిధ దేశములనుండి వచ్చియున్నారు. కాని, మీరీ సత్యమును పూర్ణముగ గ్రహించుటకు పూర్వము, ఈ సత్యమును, అనాచ్ఛాదితమును సరళమునగు రూపమున, దెలిసికొనుటకు పూర్వము, చిత్తశుద్ధియు, హృదయ శాంతియు గావలెను. మీ దుఃఖములనెను నస్థిరములగు నీడల వన్నిటిని, మీ యిక్కట్లనెదు త్తుటకుగరములగు నీడల వన్నిటిని, మీ శుభములనెను నస్థిరములగు చాయలవన్నిటిని, తక్షణమే విముక్తిజేసికొనుట కొక సాధనము కావలెనని మీరందరును కోరుచున్నారు. ఆ సాధనము లైటనన్నడు నుండక, మీ యెఱుకనుండియే, మీ జ్ఞానమునుండియే, మీలో నిలచియున్న బుద్ధినుండియే, లభించును, కనుక, మీ కాకాభంగ మగుచుండును. మీరు సత్యమును సంపూర్ణముగ నెఱుగజాలరు గనుక సంభ్రమము, చైకల్యము, శంక, సంశయము, కలుగుచున్నవి. ఒక్క-క్షణమాత్రము సత్యమును దర్శించినంతమాత్రముననే మీ దుఃఖములు, మీ నీడలు, మీ రనేకయుగములనుండి మాటకట్టుకొని వచ్చుచున్న వన్నియు, నొక్కసారి రుదుచుకొనిపోవలెనని కోరుదురు. ఒకనది యొక్క మూలమే దోషపూరితమైయున్న యొడల, నిక నానది యొట్లు పుచిగను, శుభ్రముగను, నిర్మలముగను ఉండును? కనుక మీరా మూలమునకే బోయి, యిదివరకు మీరు గడచిన యవస్థలనన్నిటిని తిరిగి గడచుటకు ప్రారంభించవలెను. ఆ యవస్థలనన్నిటిని మీ మనస్సులలో తిరిగి మననముజేసికొని, వానినుండి తెలిసికొనవలసిన యథామను తిరిగి తెలిసికొనినయెడల, పర్యతాగ్రమున నొంటరిగను స్థిరముగను పెరుగు పాలశృతమువలె తిన్నగా బెరుగుదురు. కాని, మానవబుద్ధి

యెడలి మేఘమునకు పైనున్న యా పర్వతాగ్రమును మీ రెక్కవలె
ననిన, అందుకు పరిపూర్ణమైన త్యాగము కావలెను, మీరు గొప్ప
దుఃఖములను, గొప్ప కుఘములను, గొప్ప యుద్దేశములను, అనుభవించ
వలెను. అందరివలెనే, మీరును, ఆ మూలమునొద్దనే ప్రారంభించవలెను.
అక్కడనే జ్ఞానము, బుద్ధి, మనోగతమును హృద్ధతమునైన యెఱుకయు,
నుండును. మీకు శుభ్రమైన మనస్సును శుద్ధమైన హృదయమును, లేని
యెడల, ఎఱుకగల మనస్సును, సానుభూతియు ననురాగమును గల
హృదయమును, లేనియెడల, నిక నే ప్రమాణమున్నను, ఏ పుస్తక జ్ఞాన
మున్నను, ఏ మానుషజ్ఞాన మున్నను, అవియున్నయి నాకు రాయికాల
ములో నెండి రాలిపోవు అకులవలె నెండి రాలిపోవును.

కనుక, నున్నతోన్నతమగు నెఱుకను, సంపూర్ణమును, మహత్తర
మును, సరళమునగు సత్యమును, చొందగోరువారు తమ మనస్సులను,
హృదయములను, శుభ్రముగను, బలవంతముగను, నిర్దుష్టముగను ఉంచు
కొనవలెను. అట్లుంచుకొనవలెననిన, మిమ్ము మీరు కనిపెట్టిచూచుచు,
పరీక్షించుకొనుచు, విమర్శించుకొనుచు, మీరు నిరంతరము మారుచుండ
వలెను. పరిపూర్ణమును, మహత్తరమునగు రూపమున సత్యమును దెలిసి
కొనుటకుముందు నీవు బలవంతుడవును, జ్ఞానయులేమగు ననుభవము
గలవాడవునై యుండవలెను. సత్యముండు పర్వతశిఖరములకు నీవు
బోగోరుదువేని, నీ సమస్త చర్యలను, నీ సమస్త సంకల్పములను,
సమస్త అనురాగములను, కనిపెట్టి చూచుచుండవలెను; అవి శుచిగను,
శుభ్రముగను నుండనియెడల, నది యా సత్యమునకుఁ దగినంతబలముగ
నుండనియెడల నది నిన్ను బంధించును. బలహీనుడు పర్వత శిఖరముపై
కెక్కిబోయిన నెవ్వడు తోడ్పడగలడు? వాడు స్వసహాయమునేకొని,
తన యంతరంగమునుండి బలమును దెచ్చుకొనవలెను. తమ దుఃఖములను,
అస్థిరములగు తమ అనురాగములను, కామములను, కష్టములను, నశింప

జేయు సత్యము నెవ్వరు కాంచగోరుదురో, వారి హృదయము బలము గలదియు, స్వచ్ఛమైనదియు, సుభ్రమైనదియునై యుండవలెను. నీకు బుద్ధియును, అనుభవమును, మార్గమును జూపు అంతరంగ విజ్ఞానమును, ఉండవలెను. అవి లేనియెడల నీవు సత్యమును దెలిసికొనునది కనేక దినములు గడిచవలెను, అనేక వత్సరములు గలిగవలెను. అవి లభించుటకై, నీయొక్క ప్రతికార్యమును, నీలో బుట్టు ప్రతిఠలంపును, సందేహించి యాక్షేపించవలెను. నీలో నిలచియున్న యా సత్యమును బొందువరకు, నీ సత్యమును గురించి నీకు దృఢనిశ్చయము గలుగునంత వరకు, నీ కారోద్దేశ్యములను గురించి, నీ గమ్యస్థానమును గురించి, నీ మనోనిశ్చయమును గురించి, నీకు గలుగునునా సందేహమునుండి పుట్టిన దృఢనిశ్చయము కలుగువరకు, సమస్తపక్షి యూరకొనవలను. ఇట్టి సందేహమునుండి పుట్టు నిశ్చయము గొప్పదియు, బలమైనదియు, సార్థకమైనదియు నగు.

మరియును, ప్రమాణమును గురించియు, హెచ్చరికతో మండుదు. ప్రమాణమువలన నొక్క శ్రుతియు శుభము కలగవచ్చును, కాని యది సత్యముకాదు, కాశ్వతముకాదు, నిర్వ్యముకాదు. అది నిర్మలాకాశమున బారు మేఘమువలె బోయి, నిన్ను మార్తాండుని తీరమగు వేడిమికి రసించు నట్లు ఆచ్ఛాదనములేక విడుచును. కనుక మీ స్వంతమగు జ్ఞానము, మీరు నిర్మించిన జ్ఞానము, మీ యనుభవజనితమైన జ్ఞానము, మీకు కావలసినయెడల, మీ రంతర్ముఖులుగావలెను. మీరు ప్రాకృతేసికొనిన వాని నన్నిటిని, మీలోపలి మాలిన్యములనన్నిటిని, తుడిచివేసికొనవలెను; ఉదయమున సూర్యుడుదయించుచు క్రమక్రమముగ తన వెచ్చని కిరణములతో, పొగమంచును దొలగించునట్లు మీయందు పర్యతము నెక్కుటకు తగిన బలమును, మనోనిశ్చయమును, కారోద్దేశ్యమును మెల్ల మెల్లగ బుట్టును. ఇందే వాస్తవమగు శుభమున్నది.

నీ స్వానుభవములను, నీ స్వంతజ్ఞానములను సంపాదించినది కాశ్యపమును, నిర్భమునై యుండును. నీ చేతులతో నీవు నిర్మించిన దానిని, నీ దుఃఖములతోను నీ కష్టములతోను నీవు నిర్మించినదానిని, ఇతరు లెవ్వరునుగూడ తీసివేయకాలరు. నీవు స్వయముగ నిర్మించుట మన నుచారజీవితవాంఛ పుట్టును. ఉచారజీవితవాంఛ నీకు, నీనే రిప్పు నిరతులెవరియగుదు? ఒకడు కాంతిమార్గమున, ముక్తిమార్గమున, ఆనందమార్గమున, నడచునట్లు ప్రోత్సహించుటకు వాని హృదయ మునకేగాని మరిదేనికి సాధ్యమగును? ఇతరులు నీకు ప్రోత్సహమై నను గలుగజేయవచ్చును, నిరుత్సాహమైనను గలుగజేయవచ్చును; కాని, మార్గమందు నడుచుకొని నీకుమాత్రమేయున్నది, మనోనిశ్చయము చేయుటయు నీవని యేయై యున్నది, నలయుజ్ఞానము నీయందే యున్నది.

నీవాసత్వమును బొందగోరినయెడల, ఆ సత్వజ్ఞానమందు నీవు పరిపూర్ణుడవు కాగోరినయెడల, నిరుపయోగములైన వాటినిన్నిటిని విడిచిపెట్టి, పరాజ్ఞానము సంపాదించుటకొరకు నీ యల్పజ్ఞానమును విడిచిపెట్టి, పరాబుద్ధిని సంపాదించుటకొరకు నీ యల్పబుద్ధిని విడిచిపెట్టి, యీ విధమున త్యాగమును సాధించవలెను. తుదకు, ఎచ్చట సంశయము లేకమైన నుండదో, ఎచ్చట దురభిప్రాయముండదో, ఎచ్చట విమర్శించుటయందు వైపరీత్యముండదో, ఎచ్చట ససర్వములగు కలంపులును రాగములు నుండదో, ఎచ్చట క్షుణ్ణభంగరములగు ననురాగములుండదో, యోనిలయమును జేరినపుడు, నీవు నిశ్చయముగ సర్వమును బొందినవాడవై, నిజముగ, నావలె, స్ర్వియతముడనేయగుదువు.

దూరదేశములనుండి పర్యటమును పూజింప వచ్చినవారు దానిని పూజింతురు, దానిధార్యాపటముల నెత్తుదురు, తామచ్చట ప్రోగుజేసిన రాళ్లను మట్టిని గొని పోదురు, ఆ ప్రాంతములనున్న దేవధూతగణ

ములను పరీక్షించురు; కాని శిఖరముపైకెక్కిన వారాపర్వతముతోఁ దాదాత్మ్యముఁ జెందుదురు; ఆ యగ్రమునకెక్కిన వారితరులకు సహాయమొనర్చుట, దానముచేయుట, ముక్తిసోసంగుట, చలనగలుగు సంతోషము నెరుంగుదురు.

కనుక, విశ్రులారా! పర్వతమును బూజించుటకై పలుజనాంగ ములనుండి యిచ్చుట సమావేశమైన మీరు తిరిగి మీ మీ యిండ్లకేమి కొనిపోదురో! జాగ్రత్త! సత్యమునం దొక భాగమునే గొనిపోదురో, లేక, సత్యమునంతయు పూర్తిగ గొనిపోదురో! సత్యమున నొక భాగ మును మాత్రమే కొనిపోవుదురేని, పిమ్మట పర్వతాగ్రమును జేరుటను, ప్రియతముడేయగుటను, కేవల సత్యస్వరూపులగుటను, మీ యందు అతిప్రేమగు రోరిక పుట్టవలెను. నావలెనే మీరా ప్రియతముడైనపుడు, నిత్యములగు ప్రాణజలముల నొసంగగలరు, దప్పిగొనిన వారిని తృప్తి పరచగలరు, కష్టములలో నున్నవారికి. ఉపశమనము నీయగలరు, లోకరక్షకులు కాగలరు. మీ రందరును చిన్నదీపపు వెలుతురున నడచుచున్నారు. ఆయినను మీరందరును నా హృదయమందు నిలచి యున్నారు గనుక, నేను మీకు సూర్యునివెలుతురును కనపరచ గలను.

నేటితో యీ సమావేశము ముగియును. మీరందరును సత్యమున నొక భాగమును గైకొని మీ మీ దేశములకు పోవుచున్నారు, మీ రెరిగినంతకుంటే నెక్కువ బరువును మీతో గొనిపోవుచున్నారు; మీ జీవితములను, ఇతరుల జీవితములనుగూడ, సమృద్ధిగ జేయుట కేగుచున్నారు. మీరు మీహృదయములో నొక సూర్యుని, మీమనస్సులో సంతోషమును, ఉంచుకొని, కాశ్వతములగు వస్తువులను, ఇతరులకు కాశ్వతసుఖము నొసంగు వస్తువులను నిర్మించవలెను. ముక్తిబొందిన వానికి, వియోగముచలన దుఃఖము కలుగదు. మీరందరు నారో నున్నారు గనుక నాకు వియోగముండదు, కాని, నేను మీలో లేను

గనుక మీకు వియోగమును, దానివలన దుఃఖమును గలుగును. ఎవరు
సత్యమును పూర్తిగ దెలిసికొనకుండుటచేత సత్యమును సాధించలేరో,
సత్యములో భాగముగ జేరిపోలేరో, వారికి వియోగముండును, గాని,
మీరూ సత్యమును మీ హృదయములలో వహించియున్నయెడల,
సకలశ్వేషమునకును పరమావిధిను నన్ను మీ హృదయములలో
నిలుపుకొని యున్నయెడల, మీకుగూడ వియోగముండదు. పర్వతా-
గ్రమును బొందుటకై ప్రయత్నము చేయునపుడు, పాటుపడునపుడు,
కలుగు కష్టసుఖములు రెండింటియందును ఏకీభావ ముండును. కనుక,
మిత్రుడా! నీ వెక్కడికేగినను, నీయం దాసత్య మున్నయెడల, నీ
వొంటరిగ నుండవు, భిన్నుడవై యుండవు, నీవు వెలుపలనుండి సుఖమును
కోరనక్కరలేదు. ఈయొక్క సత్యము దక్క మరెవ్వ సత్యమును
నీ కక్కరలేదు.

SRI JAGADGURU VISHWARADHYA
JNANA SIMHASAN JANGAMANDIR
LIBRARY

Jangamwadi Math, VARANASI.

Acc. No. 1104/7615

Printed by A. K. Sitarama Shastri, at the Vasanta Press,
Adyar, Madras

